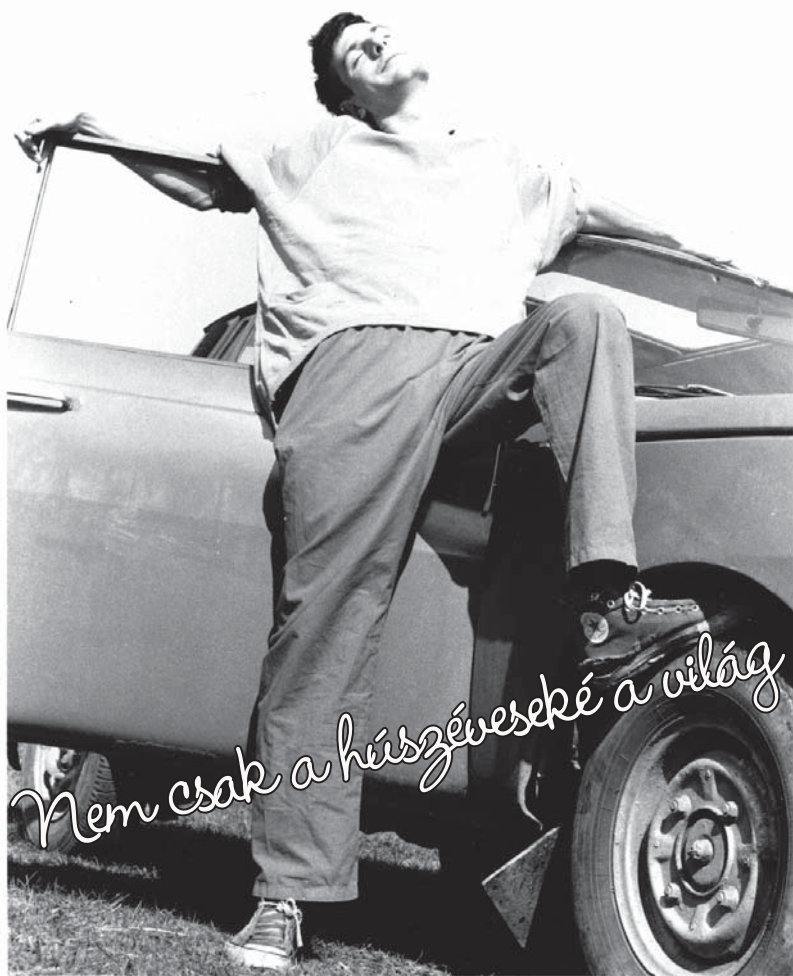

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

XX. évfolyam - különszám

Boldog születésnapot, Politechnikum!

A következőkben összeállítás olvasható a Poligráf régmúltjából. Az idézett szövegek – szerkesztői válogatás alapján kerültek a gyűjteménybe (no és persze a szelektálás attól is függött, hogy mely oldalakat lehetett kibetűzni). Tehát csak a szubjektív emlékezet letéteményesei. Mégis talán kirajzolódhat a Politechnikum egyféle őskori – XX. századi – krónikája.

Mivel a terjedelem korlátozott, óhatatlanul meg kellett rostálni a rendelkezésre álló bőséges anyagot. Ezúton kérem e szám szerzőit, ne nehezteljenek, amiért írásuk ismételt egyeztetés nélkül került be a jubileumi lapba, és azoktól is elnézést kérek, akik kimaradtak belőle.

a szerk.

Ez már nem a POLI-???? (Így nevezték a Politechnikum hivatalos iskolaújságját az első tanévben – a szerk.)! Az új lapot tartják a kezetekben. A BORSÓban (Ez volt a Politechnikum diáklapja – a szerk.) közzétett újságnév-javaslatokra tizennégyen reagáltak. Tizennégy szavazat érkezett a körülbelül kétszáz potenciális szavazótól a szavazatszámláló bizottsághoz.

A vélemények a következőképpen oszlottak meg: három iskolapolgárnak tetszik a Polisó, szintén háromnak a Polifon, egy-egy szavazatot kapott a Polivitapletty, a Poliéder, a Politúró és a Polihibrid – holtversenyben, és elsőprő győzelmet aratott a POLIGRÁF négy szavazattal.

A zártkörű keresztelőt megtartottuk, az új jövevényt anyakönyveztük, most már elindulhat az Élet rögzös útján. Reméljük, hogy sok barátra, pártfogóra talál majd, bízunk benne, hogy egészségesen fejlődik, és idővel egyre okosabb, szebb, sokoldalúbb (poliéderebb) lesz.

II. évfolyam 2. szám, 1992. október 2.

Módosítások a Politechnikum munkarendjében – részletek –

I. A testkultúraórákról való hiányzás szabályozása a Közgazdasági Politechnikumban

1. Igazolás nélkül negyedévenként a tanórák 10%-áról maradhatnak kint a tanulók.
2. A 10%-on felül a lányok havonta egyszer, illetve az úszás időszakában havonta kétszer, egymást követő úszásórákról hiányozhatnak.
3. A fentieken kívül csak szülő és orvos együttes igazolásával lehet felmentést kapni a testkultúraórákról.

II. Pályázatok szervezése a tanulmányi munka javításáért.

III. A tananyagok és követelmények kiadása a negyedév elején.

IV. A tananyagok rendezésére szolgáló kapcsos füzetek kiadása.

V. Háromnapos vizsgaidőszak, két hét pótvizsgaidő.

VI. Hetente „osztályidők” (osztályfőnöki órák) biztosítása.

VII. Az órai fegyelem javítása.

VIII. Rongálások állapotörögzítése (ezt követően szigorúbb büntetése)

IX. Gépi csengetés megoldása.

X. A kézirásos órai jegyzetek fénymásolásának megszüntetése.

XI. A szülőknél – mint ahogy ezt mindig is vallottuk – joguk és lehetőségük az iskolában folyó tanulmányi munkáról teljes körű információval bírni. Ennek érdekében minden vizsgaidőszak után az összes szaktanár részvételével fogadónapot tartunk (ez nem érinti a tanárok egyéni fogadóóráit, melyek továbbra is rendelkezésre állnak).

XII. A rendszeres tájékoztatás érdekében a két vizsgaidőszak között írott – a vizsga eredményeit nem befolyásoló – felmérésekről, dolgozatokról minden szaktanár köteles dokumentációt készíteni, és az elért eredményeket – ha azt a szülők kéri – rendelkezésükre bocsátani.

XIII. A szaktanárok és az osztályfőnökök a továbbiakban jelzik a szülőknél, ha egy-egy diáknak komolyabb tanulmányi nehézségei, problémái vannak.

XIII. A szorgalmi időszakban a diákok pozitív ösztönzésének reményében a munkacsoportok házi dolgozatokat, pályázatokat írnak ki. A jó pályaművek hatással lehetnek a beszámlók értékére oly módon, hogy ha a diák vizsgán elért teljesítménye határesetként értelmezhető (pl. kétharmad), akkor az otthoni munka eredményei beszámíthatnak, de csak pozitív értelemben. A sikeres pályázati munka vagy házi dolgozat így módot ad arra, hogy egy fél jeggyel jobb vizsgaosztályzatot kapjon a tanuló. Nincs azonban lehetőség arra, hogy ha a vizsgán a diák nem érte el a minimumot, akkor a házi munka alapján kapja meg az elégségest.

XIII + I. Nem annyira a pedagógusközösség határozata, sokkal inkább a körülmények kényszere eredményezte azt a döntést, hogy a következő tanévben is a Vendel utcában marad a Politechnikum. A B szárny mellett az A épület második emeletét is kibéreljük, hogy a növekedő számú osztályok számára kellő férőhelyet, életeret biztosítsunk.

Molnár Lajos, Fehér Márta és Horn Gábor

I. évfolyam 3. szám, 1992. április 3.

Horn Gábor

Túl az elsőn!

(Széljegyzetek
a Politechnikum margójára)

A nyár elején (sokak szerint ez inkább már a közepe volt), minden iskolapolgár nagy meglepedésére végre véget ért az első tanév. Akkor nem nagyon volt alkalmunk arra, hogy kibeszéljük e hősi korszak tapasztalatait, közösen átgondolva a lehetséges és szükséges változtatásokat. Most, amikor az iskolarendszer nevű kórokozó által kiváltott fertőzés még nem szedi nagy számban áldozatait, talán mód nyílik arra, hogy átbeszéljük közös dolgainkat. (Jó terepet szolgáltat erre az évkezdését jelentő nulladikos tábor és a másodikos osztálykirándulások.)

Fontos tapasztalata volt ennek az első tanévnek, hogy a közös iskolacsináláshoz, minden iskolapolgár (diák, szülő, tanár) részvételéhez a Politechnikum kialakításában, fejlesztésében a jó szándék önmagában kevés. Nagy nehézséget okozott közös munkánkban az egyértelmű szervezeti keretek hiánya, belső működésünk tisztázatlan körülményei. A még kialakulatlan játékszabályok okozta problémák egyre sürgősebbé teszik a diákok és szülők sokkal közvetlenebb bevonását a Politechnikum életének szervezésébe, az iskola működtetésébe. Abban reménykedem, hogy a most másodikba lépő társaság már harcos partnerünk lesz a Politechnikum nevű csecsemő nevelésében, alakításában.

Mi változik az előző tanévhez képest a Politechnikum életében? („Egy újszülöttnek minden vicc új” alapon a most belépő első csapat számára ezek persze mint induló – majd egy év múlva változó – feltételeket jelentenek.)

Nem fontossági sorrendben – csak ahogy éppen eszembe jut:

Lényegében eldőlt, hogy iskolánk végső és nem átmeneti helyszíne a Vendel utca. Ennek megfelelően megkezdtük az épület fokozatos elfoglalását. Szeptembertől már az „A” épület II. emelele is a Politechnikum felségterülete, és a tanév végére az egész épületet birtokunkba vehetjük.

Megváltozott a Politechnikum működési rendje is. Minimális szavazattöbbséggel, de úgy döntöttek az iskolapolgárok, hogy a tanítás nem 8:30-kor, hanem 8:15-kor kezdődik ebben a tanévben. A hűgös határozata alapján a jelenlét igazolása a hetesek feladata. A hetes kötelessége 8 órakor a titkárságon felvenni az osztály jelenléti ívét, és azt aláíratva az első órát tartó szaktanárnak az óra kezdetekor átadni. Az első óráról elkésző diák maximum 5 perccel az órakezdés után – a tanár mérlegelése alapján – még bemehet az órára. Ha 5 perc eltelte után érkezik az első órára, a titkárságon kell jelentkeznie, ahol a kését regisztrálják.

A testkultúraórán kötelező részt venni, az elfogadhatatlan távolmaradásért igazolatlan

óra jár. A tanóráról elkésző diák maximum 5 perccel az órakezdés után – a tanár mérlegelése alapján – még bemehet a foglalkozásra. Minden késés egy igazolatlan óra.

Mint majd részletesen látjátok is, megváltozik egy-egy nap időbeosztása is. A tavalyi – nem minden zavar nélkül működő – 90 perces és 45 perces órák helyett idén egységesen 60 perces órák lesznek köztük 15 perc szünettel. (Ha az ördög és/vagy Csoncsi nem alszik, akkor ezeket a szüneteket a tavaly oly népszerű marhakolomp helyett idén az iskolarádió szférák zenéjét idéző hangja jelzi majd.)

Az új időbeosztásnak megfelelően rövidül egy-egy tanítási nap is. Minden nap az óráknak már 14:45-kor vége, így végre valóságos lehetőségünk lesz – a tavalyinál jóval szélesebb körben – délutáni közös programok szervezésére a szakköröktől kezdve a fakultatív nyelven keresztül egészen az „üljünk le és dumáljunk egy kicsit” lehetőségéig. Mint majd tapasztaljátok, ebben a háromtól négyig tartó szabad sávban indulhat a „Poli-szalon”nevű műintézet is.

A tavalyi, oly sok feszültséget, gondot okozó ebédelési rendszer is megváltozik. Idén már saját ebédlőnkben, az épületen belül kap mindenki lehetőséget a táplálkozásra. Reményeink szerint a kaja színvonala is javul, hiszen most már nem vendégként, hanem megrendelőként mi szabjuk meg a feltételeket.

Változások történtek az értékelés módjában, a beszámolók rendszerében is, és az idő múlásával kézzel fogható valósággá vált a II. évfolyam számára az úgynevezett „kisérettségi” is, amely az első szakasz (I.-II. évfolyam) lezárásaként egyben a továbblépés feltételét is jelenti majd.

Külön kérek minden diákot és szülőt, hogy alaposan tanulmányozza az új rendet, mert ezen az év során nem változtatunk.

Jelentős mértékben bővült a nyár során a Politechnikum eszközállománya, mint majd tapasztaljátok. Néhány nagyon lepusztult termet rendbe hoztunk. Valószínűleg csak szép álmom, de mégis arra kérek mindenkit, vigyázzon mindenre, mert nincs fölösleges pénz újakat venni az idő előtt tönkretett eszközök helyett.

Sajnos néhány diaktól meg kellett válni az első év befejezésével. Remélhetőleg a maradók számára nagy tanulság, hogy a jóval nagyobb önállóságot és döntési szabadságot jelentő politechnikumi követelmények és értékelés csak azok számára teremtettem – a hagyományos iskolák gyakorlatánál – jobb feltételeket, akik a felkínált lehetőségekkel élni tudnak.

Az első év „üttörői” most már nem csak a tanárok. Számítunk arra, hogy a második „öregek” harcostársaink lesznek a tapasztalatok átadásában, az iskolacsinálásban. Most már nem mondhatjuk, hogy nincs múltunk, nincs mire emlékezni, vagy éppen nincs sürgős elfelejténivalónk. A Politechnikum nevű műintézet életében a magyarázkodások kora lezárult. „Nagy” és „öreg” iskolává nőttünk. Ennek megfelelően minden iskolapolgárnak – újnak és réginek – jóval nagyobb a felelőssége az új év sikeres lebonyolításában.

Ehhez kívánok magunknak most így az év első napján Boldog újévét!

Horn Gábor

A JP osztály javaslatai

Sokan közülünk nemcsak azért jöttek ebbe az iskolába, mert máshova nem vették föl, hanem azért is, mert ez a sulis újszerű volt, más volt, mint a többi hazai oktatási intézmény. A most felvételizők magas száma is azt igazolja, hogy sokan ezt a fajta iskolát tartják a jövő hírnökének. Úgy gondoljuk, hogy alapjában véve ez a rendszer sikerre ítéltetett, de mint tudjuk, a sikerhez vezető út rögzös.

A gyenge tanulmányi eredményeket sokan nem a tananyaggal, a tanárokkal vagy az órára nem járással hozzák összefüggésbe, hanem az órai munka színvonalával.

Az órák hangulatát erősen meghatározza az a tény, hogy egyesek nem tudják eldönteni, hogy mit kell akkor csinálni, ha rászánják magukat az óralátogatására. (Többen azt hiszik, hogy nincs különbség a benti munka és a kinti „pihenés” közt.)

Ennek persze oka az is, hogy a tanár nem él azzal a lehetőséggel, hogy kiküldje azokat, akik rosszul döntöttek és bejöttek órára.

Javaslatok:

- A tanár erőteljesebben éljen avval a jogával, hogy kiküldi a viselkedni nem tudókat...
- Egyénekre kiszabott feladatokat kéne adni, így ki lehetne hozni belőlünk a maximumot.
- Próbadolgozatok íratása, melyek segítenek az önkontrollban.
- A követelmények kézhezvétele még a vizsga előtt három héttel.
- A negyedéves munka beszámítása valamilyen formában a vizsgákba (Pl. házi dolgozat, de semmiképpen ne feleltetés vagy osztályzás legyen a beszámolók között!)
- Az anyagok szárazságát fel kéne dobni valami érdekes plusz anyaggal.
- A szülők szerint a legnagyobb probléma a szabad órára járás. Szerintünk ez egyáltalán nem így van. Ezt a jogot a rendszer egyik legnagyobb vívmányának tekintjük, hiszen aki úgy dönt, hogy bejön az órára, komoly segítséget kap a beszámolók sikeres teljesítésére. Aki sorozatosan nem jár órára, az bizonyára úgy gondolja, hogy otthon jobban megtanulja az anyagot, vagy egyszerűen csak link. Akik sorozatosan kinn maradnak óráról, azok száma jól behatárolható (és állandó mennyiséget mutat): kb. 10-15%. Ezek az emberek, akik sportot üznek az órára nem járásból, nem teljesített vizsgák tömegeként gyűjtötték össze. Miattuk a többséget kár lenne büntetni a kötelező órára járással. (Ha mégis megszavaznák ezt a szerintünk hibás döntést, akkor azok a tanulók, akik eddig nem jártak sorozatosan órákra, most beszabadulnának a termekbe, és mivel semmit sem értenének az anyagból, mert hiányoznak az alapok, ugyanazt csinálnák, talán megszokásból, mint amit kinn megszoktak. Javaslát: Jobb időbeosztás
- A fegyelmi kérdésekkel kapcsolatban az a véleményünk, hogy lassan a személyi konzekvenciákat is le kéne vonni. Most már a bűnösök is bűnhődjenek, és ne csak az ártatlanok szenvedjenek.

JP osztály

Javaslatok az 1992. márc. 6-án megtartott szülői megbeszélés alapján – részletek –

A szülők az alábbi megállapításokból indultak ki:

- A Politechnikumban tanuló diákok nem jobbak és nem rosszabbak, mint bármely más középiskolában tanuló, hasonló korú gyerekek;
- a megjelent szülők a továbbiakban is egyetértenek a Politechnikum alapelveivel, azok megvalósítását támogatják, s jobbító szándékú javaslataikkal is ezt a célt kívánják elérni;
- köztudomású, hogy az általános iskolából bármiféle középiskolába kerülő gyerekek tanulmányi átlaga az esetek nagytöbbségében jelentősen romlik.

Ugyanakkor a Politechnikum oktatási-nevelési gyakorlatával kapcsolatosan az alábbi gondok vetődnek fel:

- A gyerekek különböző általános iskolákból különböző felkészültségi szintekkel érkeztek. A szintek közötti nivellálás az eddig eltelt időszakban nem történt meg. A hiányos alapokra nehezen vagy nem építhető rá magas követelményi szintnek megfelelő tananyag (a szülők ebben is látják a sorozatos sikertelen vizsgák egyik okát.) A gyerekeink nincsenek felkészülve arra, hogy erőltetett tempóban tanuljanak, s az egyik legfőbb célkitűzés az lenne, hogy az első év folyamán megtanuljanak tanulni.
- Gondot okoz az iskola szokatlan időbeosztása, s mivel a gyerekek reggel 7-től (a többség kb. ekkor indul el otthonról) este 6-ig (különórak, sport, számítógép stb.) nincsenek otthon, nem tudnak igazán készülni a következő napi feladatokra. Ugyancsak az időbeosztás az oka annak, hogy a szülők kiszorulnak a gyerekek oktatással kapcsolatos gondjaiból, s ez fokozott feladatokat és felelősséget ró az iskolára.
- Ennek kapcsán feltétlenül szükség lenne a tanárok és a szülők minél aktívabb és intézményes kapcsolattartási formáinak kialakítására. Nem megfelelő erre a délelőtti-déli órákra helyezett fogadóóra-rendszer, mivel a legtöbb szülő ilyenkor dolgozik, s senki sem csinál szívesen rendszert abból, hogy külön az ő telefonon való bejelentése alapján kényserüljön a tanár este tovább bennmaradni a tervezettnél. Ugyanakkor a szülők kérték azt is, hogy az iskola munkájának támogatása és a gyerekek folyamatos tanulásának lehetősége érdekében a gyerekek a mindenkor szorgalmi

időszak elején kapják meg azokat a jegyzeteket, amelyekből a végén vizsgázní fognak.

- -A szülők általában egyetértettek abban, hogy a gyerekek számára a váratlanul jött szabadság és iskolai demokrácia szokatlan erőpróba lett, s nem igazán sikerült vele élniük. A tapasztalatok szerint testileg-lelkileg megviseli őket ez az új lehetőség, amely minden előzmény nélkül szakadt rájuk. Nem lépcsőfokok, hanem emeletek maradtak ki az általános iskolai és a középiskolai szint között erkölcsileg, viselkedésben és tanulásban egyaránt. Emiatt a szülők javasolják, hogy a szabadságjogok is csak fokozatosan legyenek elérhetőek (órai hiányzások %-os vagy eredményfüggő korlátozása, bizonyos számú sikeres írásbeli dolgozat mint a vizsgára bocsáthatóság feltétele, stb.) A szülők egyetértettek abban is, hogy ameddig az évfolyam nagyobbik felének gyengék a tanulmányi eredményei, vagy éppenséggel a vizsgák jelentős része hiányzik, addig nem lesz „sikk” jól tanulni a Politechnikumban, s még akik tudnának, sem fognak igazán jól teljesíteni.
- Felmerült a kérdés, hogy vajon szükséges egyes tantárgyak esetében (pl. biológia) ilyen magas szintű s a normál gimnáziumi anyagtól ennyire eltérő tananyagot venni a gyerekekkel. Az évfolyamról nagyon sokan jelezték, hogy a gyerek matematikából minimális szinten is csak rendszeres korrepetálással tud teljesíteni.
- S végezetül sok szülő jelezte, hogy gondot okoz a családban is, hogy a gyerekek a sok sikertelen vizsgát nem tudták jól feldolgozni magukban, gátlásosak, viselkedési zavarokkal küzdenek, s részben talán ennek tudható be sok iskolai magatartásbeli probléma is. Nem tartják kizárhatónak azt sem, hogy a kudarcok elől való menekülés egyik formája az is, hogy ugrásszerűen megnőtt az órai mulasztások száma.
- Ugyanakkor abban valamennyien egyetértünk, hogy az iskola célkitűzései jók és megvalósításra érdemesek, az évfolyamon jó közösség alakult ki, a gyerekek szeretnek ide járni.

A szülők gondolatait témakörök szerint rendezte:
Budapest, 1992. március 10.

Vné Gillemot Katalin(JP)

I. évfolyam 3. szám, 1992. április 3.

Levélrészletek az első évből

Kedves XY!

Kérésedre válaszlevelet írok, hogy véleményezhessem azon megfontolásodat, miszerint a 8. osztály után itt szándékozol továbbtanulni a K.P.-ben. Most azt fogom leírni, hogy a diákok milyenek /ugyanis az iskola rendszerébe egy hét alatt bele lehet rázódni, de demokráciához szokott (vagy nem szokott) diákokkal nehezebb kijönni/.

Először is vigyázz, mit mondasz, mert bár a demokrácia alapja a szólásszabadság, de ha elszólod magad, akkor vagy a POLI-????-ban vagy a BORSÓban látod viszont. Ez a két iskolaiúság. Diákjaink szavazóképesességére jellemző, hogy amikor meg kellett volna szavazni, mi legyen a négy darab kérdőjel helyén... Na de hagyjuk most ezt.

Azért kezdtem ilyen unalmas dologgal, hogy edződj. Ebben a suliban mindig történik valami. Na de most a diákokról! Csoportosíthatjuk őket nemük szerint, de főleg a hülyeség mértéke lehet szempont. Sokan pályáznak az első helyre. No meg a rongálás! Ok nélkül (avagy a szélcsendben hajladozó haraszt esete) pusztítanak. Ja, és lopnak. Mivel itt minden szabad, így egyet-mást nem zárnak el – vesztükre... Év végén persze ezt ki kell fizetni, és hogy ez biztosítva legyen (mármint hogy valakik megfizetik a kárt), a 90 diák mindegyikének fizetnie kell.

Aztán meg a lazaság! Itt mindenki marha laza. Egy-két-tíz igazolatlan óra, némi késés, netán kevéske teljesítetlen vizsgácska még mind belefér a keretbe. Aprópó vizsga! Két hónapig mindenki csücsül a babérjain. Az utolsó két (néha az utolsó) napon meg elkezdnek sopánkodni. Azt hiszem, a gépirás az, ami most a legteljesíthetetlenebb dolgok közé tartozik. (Természetesen a maradék öt tantárgy mellett.) Szóval itt mindenki laza. Megy a marhulás meg a hülyülés orra-szájba. A legveszélyesebb, legfertőzőbb, immunrendszerre fittyet hányó, kiirthatatlan betegség a röhögő görcs. Egy baj van. Hogy ez is iskola...

De itt be kell fejeznem, mert jön a tanár. Természetesen óra kellős közepe van, a zaj 30dB.

Fuchs Péter (FH)

Kedves ...!

Ezt a levelet vizsgadolgozatként írom neked...Itt ülök egy látszólag hagyományosnak tűnő tanteremben. Szemben a falon zöld tábla, a földön kék padok, a plafonról neonok lógnak. Mindenütt gondolataikba merülő diákok írnak...

Ez az iskola a Közgazdasági Politechnikum. Már a neve is furcsa. A „poli” annyit tesz: minden, mindenféle, sokféle. A „technikum” szó jelentése pedig: egy olyan iskola, ami nemcsak érettségít, hanem valamilyen végzettséget is ad. Ez a végzettség – a poli szóból következtethetően – többféle lehet. Képződhetsz itt bankárrá, menedzserré vagy ügynökké is.

Ez a sulitavaly indult, legalábbis a tanítás, ugyanis már a mi – azaz az első – évfolyam beindulása előtt egy évvel is nap mint nap bejártak a tanárok a diákoktól még mentes épületbe, és írták a tananyagot. Mert nekünk saját tananyagunk van ám, és nem a hagyományos gimnáziumi! Szóval írták a tantervet, tanmenetet, és tervezgették, formálgatták az egészet.

Aztán jöttünk mi. Kilencvenen – három első osztály. Ennyit vettek föl a tavaly még csak 2-300 jelentkezőből. (Ez a szám idén 1200-ra nőtt.) És akkor mi, diákok és ők, tanárok elkezdtük együtt csinálni az évet rengeteg furcsa szabállyal, joggal és egészen különleges tanári hozzáállással, amire igazán nem számítottunk.

Sajnos nincs időm belemenni az érdekeségekbe, pedig volna miről írnom. Azt javaslom neked, hogy komolyan fontold meg, jövőre, nyolcadik után nem próbálsz-e meg idejönni. Megéri!

Fülöp Marcell (FH)

II. évfolyam 1. szám, 1992. augusztus 31.

Kritika az első tanévről

Hát igen! Hogy szalad az idő? Eltelt már az első tanév.

Diáktársaim! Engedjétek meg, hogy egy kis kritikát írjak az első esztendőről.

A tanévet a nulladikos táborral kezdtük. Észrevételem szerint mi is és a velünk utazó tanárok is élvezték. Nagyon hamar sikerült megteremteni a jó közösséget. Ez a bizonyos tábor Törökkoppány mellett volt. Busszal utaztunk le, és mindenki hamar megtalálta a helyét. A lányok faházban, a fiúk nagy része pedig sátorban aludt.

Naponta rendeztünk osztályidőt, hogy az osztályok tagjai jobban megismerjék egymást. Sajnos én már az első ilyen alkalommal – egy játék közben – eltörttem az ujjam, így a későbbi sportvetélkedőkben nem tudtam részt venni.

Reggelente mindig tornával kezdődött a nap, azután programok, étkezések, szabadfoglalkozások voltak. Egy hét elteltével sajnos haza kellett jönni, hogy elkezdjük a komoly munkát. Szerintem ez a tábor sorsdöntő volt, mivel nagyon jó közösség alakult ki.

Aztán megindult a tanítás. Újfajta tantárgyakkal ismerkedtünk meg...

Azt hiszem, nehéz volt áttérni a vizsgázórendszerre. Nem mindenki osztotta be rendesen az idejét, és ezzel magyarázható az eredménytelenség.

A tanórák eleinte fegyelmezetten folytak, mert csak „kóstolgattuk” a tanárokat, de aztán „beindultunk”. A tanerők – úgy érzem – mindent megtettek, hogy az órák rendben folynak, de ez nem mindig sikerült... Voltak gondok a dohányzással, a lógásokkal és még sorolhatnám.

A második negyedben az ún. szorgalmi időszakot senki sem vette igazán komolyan. Magas volt az órai hiányzások száma, amivel el is értük, hogy megszűnjön a „lapos”.

A harmadik negyedben a vizsgák eredményei javullak egyes tárgyakból, másokból pedig rontottunk. Bevezették a tanárok a Naplót is, mivel nem voltak benne biztosak, hogy a szorgalmi időszak dolgozatai eljutnak-e a szülőkhöz.

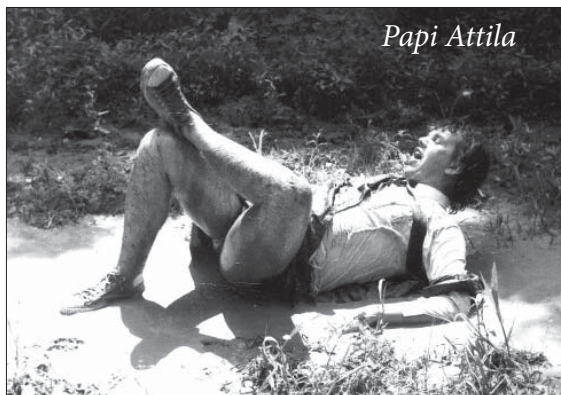
Az utolsó negyedében az órák látogatottsága nőtt, ami pozitív előjel. Az órai fegyelem kezd helyreállni, most talán már produkálunk valamit. Vannak új dolgok a vizsgákon, gondolkodok a társadalom vetélkedőre, a matek szóbelire, és remélem, mindenki második lesz.

Összességében és általában: a tanárok mindent elkövettek annak érdekében, hogy jó eredmények szülessenek (külön pótvizsga-alkalmak, korrepetálások), és hogy a szülőket is bevonják a közös életünkbe (mivel a diákok nem voltak elég közlékenyek). Rendeztünk nagyon jó bulikat. Megtartottuk a sulis első születésnapját. Egyszóval nagyon jó volt. Nem?!

Molnár András (Zártosztály)

Ui.:Ha most lennék nyolcadikos, akkor is ezt a sulit választanám.

II. évfolyam 1. szám, 1992. 08 31.

Az 1991/92-es tanév a Politechnikumban

1991. szeptember 1.: megkezdődött a Közgazdasági Politechnikum első, nem éppen zökkenőmentes tanéve. A nulladikos táborban megismertük osztálytársainkat és tanáraink egy részét...

A tanítás egy hét múlva kezdődött. Az első órák figyelme, buzgalma nagyon hamar elmaradt részint a fegyelmelési problémák, részint a tananyag unalmassága miatt. A diákok egyre kevésbé jártak be, és szép lassan elfelejtettek tanulni is. Ennek is meglett a börtje, ugyanis az első beszámolók elég siralmasan végződtek: az iskola 90%-a valamilyen tantárgyból megbukott.

A tanárok elhittették magukkal azt, hogy mindez csak azért van, mert a diákok nem tudtak átállni erre az új iskolára. Pedig ez korántsem így volt. Néhány diák azt hitte, hogy úgy, mint az általános iskolában, semmit nem kell tanulni, és így is át lehet menni. Ezután pedig hóbörögtek, hogy nem kapták meg időben az anyagot, ami részben igaz is...

Eközben megkezdte munkáját az iskolában az IT (Iskolatanács), melyet szeptem-

berben választottak a diákok, a szülők és a tanárok. Az IT működése egy kicsit korlátozott lett az első vizsgák után, ugyanis a tanárok kevésbé figyeltek a másik két oldal véleményére, és ezzel elindult egy kisebbfajta háború a három fél között. A döntések, amelyeket hoztak, viszont „döntő fontosságú” kérdésekben születtek: ügyeletről, Iskolabírásról, tantárgyfelelősökről. Ezek közül az intézmények közül majdnem mindegyik tökéletesen működőképes, habár az ügyeleti munka elég nehéz az állandó pizok és szemét miatt.

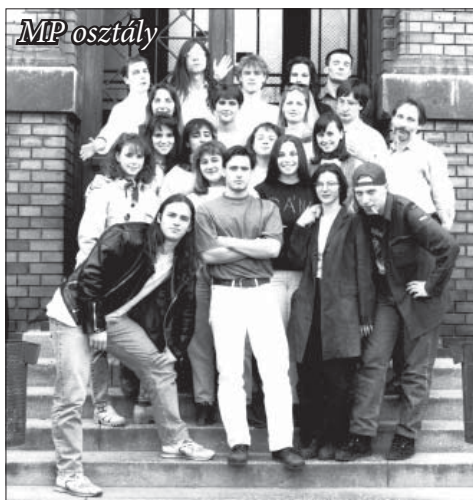
A második negyedévi vizsgák sem hoztak jó eredményeket, ezért a tanárok kezdtek belátni, hogy nem a szokatlansággal van itt a baj, hanem azzal, hogy nem tanulunk. Megpróbálták rákényszeríteni minket a tanulásra, de ez egyáltalán nem vagy csak kis mértékben sikerült.

A legnagyobb gondot ebben az iskolában az első két negyedévben a gépírás okozta, amiből nagyon sokan buktak. Nekem főleg nagy csalódás volt a gépírás, mivel én úgy éreztem, hogy az egyik informatika részből átmentem, és egyáltalán nem számított az, hogy én a grafikai programokból ötöst, négyest írok.

A harmadik negyed egészen jól sikerült, amitől a tanárok és a diákok egyaránt fellelegeztek. A pótvizsgák végére hat olyan ember maradt, akiknek a sorsa megpecsételődött a teljesíthetetlen mennyiségű elmárádásaik miatt.

Negyedik negyed. Kommunikáció dolgozat. Fáradtak, csüggedtek vagyunk. A nyelv, a művészet kétségeket támasztott bennünk. Hát még a kommunikáció és a...

Ehleiter Tamás (MP)

Múlt s jövő egy iskolában

Egy év – háromszázhatvanöt nap, tizenkét hónap... Micsoda? Ja! Iskolai év? Hát hosszú volt. Egy éve működik a Közgazdasági Politechnikum mint iskola s mint élettér mindannyiunknak.

Mivel is telt el ez az egy év? Tanulással, játsszással, vitatkozásokkal, konfliktusokkal, meg-egyezésekkel. Szerintem mi, diákok csak most kezdjük felfogni, hogy mekkora idő volt ez. Idő, ami alatt sokat tanultunk magunkról, másokról, arról, hogy működik egy iskola. No, meg tanultuk (ki mennyit) azokat a tantárgyakat, amelyekből minden vizsgaidőszakban teljesítenünk kell.

De nem csak mi tanultunk valamit, hanem az iskola pedagógusai is. Az a gondolat és az ezzel járó elvárások, hogy egy teljesen liberális iskolát lehet csinálni, irreális, és néhány esetben – amit tapasztaltunk az év során – veszélyes is.

Nem tudtunk mindig élni azzal a lehetőséggel, ami nekünk akkor és most is megadatik. Ez szerintem azért van, mert túl gyorsan jött ez az egész. Ha egy kutyát leoldoznak a láncról, ami addig visszatartotta, mi a biztosítéka annak, hogy nem fog elszaladni? Az, hogy felnőtt, az, hogy eléggé intelligens ahhoz, hogy a szituációt felfogja? Szerintem nem intelligenciáról van itt szó, hanem egy szokásról, egy „törvény” elfelejtéséről. Igazán felkészülhettek volna a tanárok arra, hogy nem biztos, hogy minden simán fog menni ezzel kapcsolatban.

Ez az egy év arra volt jó, hogy megszokhassuk a szabadságot, és arra, hogy ne éljünk vissza vele. Én optimista vagyok, s azt mondom, hogy jövőre a fegyelmeléssel, a hiányzó vizsgákkal és a „tisztá hülyeséggel” kevesebb gondunk lesz.

Ami az elsősöket illeti, szerintem nagyon szerencsés helyzetben vannak azért is, mert mi ott leszünk, és a tanárok is ott lesznek, s mindenkinek több toleranciája és tapasztalata lesz e téren.

Ezennel az iskola minden polgárának jó szerencsét, jó jegyeket kívánok.

„A jövő a képzeletünknek csak a legtávolabbi részén van; álmodozz, álmodozz hát hangosan, s rátalálsz saját kiutadra.” (BonoVox, U2)

BratinaSteve (MP)

A Politechnikum ereje

Bizonyára mindannyiunkban felmerült már az a kérdés, hogy mi lesz velünk, ha elvégeztük ezt az iskolát. Leszünk-e elég okosak, erősek az egyetemre való felvételhez?

Az én válaszom erre az, hogy annak, aki eredményesen elvégzi ezt az iskolát, gyerekjáték lesz bekerülni az egyetemre, és a munkaadók is előnyben fogják részesíteni, ami azt jelenti, hogy nem szociális segíélyből kell majd élnie, hanem jobbnál jobb munkahelyeken keresheti meg a mindennapi kenyérre való pénzt.

Véleményem szerint ez az iskola kiváló általános- és szakképzést ad diákjainak. Ezt persze nem könnyű elsajátítani, de aki komolyan veszi a Politechnikumot, az képes lesz a követelményeket teljesíteni. Aki pedig erre nem képes, az az évek során kiszűrődik.

Az eredményes munkához fontos a tanárok és diákok harmonikus együttműködése, ami a Politechnikumban kimondottan jó. Ez persze nem jelenti azt, hogy teljesen zökkenőmentes a tanár-diák kapcsolat, de én azt hiszem, nyugodt lelkiismerettel kijelenthetem: a Közgazdasági Politechnikum erejének egyik forrása a tanárok és a diákok közötti jó kapcsolat.

Nem vagyunk nagy iskola, de többet elértünk egy év alatt, mint bármely más „öreg alma mater”. Ezt bizonyítja az angol nagykövet kijelentése is. Arra a kérdésre, hogy ki épített fel jobb rendszert: a magyar kormány két év alatt, vagy ez az iskola egy év alatt, a nagykövet így válaszolt:

Ha a magyar kormány olyan jól működne, mint ez az iskola, akkor nem lennének gondok Magyarországon.

Egy közmondás jut eszembe a Politechnikummal kapcsolatban: Kicsi a bors, de erős!

Gilisza (Zártosztály)

II. évfolyam 1. szám, 1992. augusztus 31.

Tisztelt Bíróság, Tisztelt Jelenlevők!

A Közgazdasági Politechnikumot a következő bűnök elkövetésével vádoljuk:

1. Az év elején meghirdetett alapelvek közül néhányat nem valósított meg, pl.: a házi feladatok kiiktatását a tanulási folyamatból, az óralátogatás teljes szabadságát, a napló nemlétét, a szorgalmi időszak és a vizsgák egymástól való függetlenítését, az időben megtörténő jegyzetkiosztást, a Politechnikumból való eltávolítás mint szankció mellőzését stb.

2. A rossz időbeosztás, a tanítás kései befejezése hátráltatja az eredményes munkát.

3. A vizsgakövetelmények kései ismertetésével elősegíti a kampányszerű tanulást.

4. A huhogás túlságosan fontossá vált a lényeges döntések szempontjából, ami azt vonja maga után, hogy a diákok a kelletténél kevesebbet működhetnek együtt az iskolával, ill. a tanárokkal.

5. A diákok tájékoztatása akadozik.

6. A demokrácia minden téren való működtetése a fegyelem lazulását eredményezi.

7. A tanítási színvonal hullámzó.

8. A dohányzás tilalma a tanárookra is vonatkozzon a közösen használt területeken (folyosók, tantermek)!

9. A diákönkormányzat ne mint gittegyelet működjön!

10. Véleményezési jogot kell biztosítani a diákoknak minden iskolai kérdés megvitatásakor, illetve tisztázni kell, kinek milyen mértékben van döntési joga a politechnikumi élettér különböző területein felmerülő problémák esetén.

Kérjük a Tisztelt Bíróságot, hogy ezen ügyekben próbáljon meg konszenzusra jutni önmagával, a jelenlevőkkel, az egész iskolával!

a JP osztály

Értékelés a Politechnikumban

– részletek –

A pedagógusközösség döntése értelmében bevezetjük az ún. bónuszrendszer...

A bónusz kizárólag pozitív irányban befolyásolhatja a vizsgaeredményt, ily módon a vizsga előfeltételeként nem alkalmazható. A beszámoló eredményén legfeljebb egy jegyet javíthat, de elégtelent csak akkor változtathat kettesre, ha a diák valamit produkált a vizsgán,

Gulyás Éva, Rózsa Géza

teljesítményén látszik némi erőfeszítés. A pótvizsgán érvényét veszíti.

Rendkívüli esetben, ha valaki a negyed során valaminő egészen kimagasló teljesítményt nyújt, a tanár megajánlhatja neki az ötöst, s így az adott tárgyból nem kell részt vennie a beszámolón.

Egy-egy vizsgát ezentúl mindössze két pótvizsga-lehetőség követ: egy a következő negyed elején, egy pedig a tanév végén...

Az első osztályt elvégezte, erről bizonyítványt kaphat és a második évet megkezdheti az a diák, akinek legfeljebb négy vizsgája teljesítetlen négy különböző tárgyból... A másodikosok előző évi elmaradt vizsgáikat mindig az „adott negyed végén” tehetik le, kivéve a gépírás tantárgyat.

A második osztályt elvégezte, s erről bizonyítványt kaphat az az iskolapolgár, akinek a két évből összesen legfeljebb öt beszámolója hiányzik, megint csak öt különböző tárgyból. Egyéb esetben tanulmányait csak magántanulónaként folytathatja a Politechnikumban, s eközben pótolja elmaradt beszámolóit az adott negyedek vizsgaidejében... A második tanév lezárásaként következik a kísérettségi, melynek előfeltétele valamennyi beszámoló megléte... Négy tárgy szerepel ezen a vizsgán: matematika, idegen nyelv, természetismeret, művészet-kommunikáció-társadalomismeret. Az informatikai ismeretek alkalmazása a többi tárgy számonkérésének részeként jelenik meg.

A diákok teljesítményükről számszerű értékelést kapnak, és megtudhatják, hol állnak tantárgyanként és összesítve is a tanulók rangsorában.

A harmadik tanévet csak az a diák kezdheti meg, aki sikeresen túljutott a kísérettségin. Ehhez minden ott szereplő tárgyból el kell érni egy bizonyos minimumszintet. A vizsgát csak abból a tárgyból kell megismételni, amelyből sikertelenül szerepelt a jelölt.

A kísérettségit le lehet tenni a második tanév végén, az azt követő augusztusi pótvizsgán, valamint a következő év júniusában és augusztusában, de a tanulmányi idő megkezdése és a sikeres kísérettségi között legfeljebb négy év telhet el.

Reméljük, hogy a Politechnikum minden tanulója sikeresen túljut ezeken az erőpróbakon, s az elkövetkező tanévre rutinos vizsgázóvá válik!

Pest, 1992. augusztus 25-én

A Közgazdasági Politechnikum Pedagógusközössége

Fórum! Fórum?

1.

Volt egy fórum az iskolában. Idén az első. Más volt, mint az eddigiek. Nem azért, mert idén az első volt, nem azért, mert már az elsősök is képviseltették magukat, nem azért, mert a szokottnál kicsit többen voltunk. Nem ezek miatt.

A hangulata volt más. Kissé komolytalanra sikeredett; nem diákosan vidámrá, inkább néhol cirkuszi show-műsorra emlékeztetett. A hozzászólók mondókáját gyakran szakította meg taps – okkal vagy ok nélkül (így utólag mindegy). Az biztos, hogy én is tapsoltam. (Ezt azért írom, mert antipatizásaim valószínűleg kétszínűséggel vádolnának.) De tetteket nem azzal magyarázom, hogy kigyulladt a tapsgép, mint a Friderikusz-showban. Hanem azzal, hogy a belőlem (és másokból is) kitörő taps a teljes időráblásnak szólt. Az alig hallható ügyeletértékelésen és a hosszú nevű sportverseny poszt-díjátadásán kívül semmi érdemleges nem történt. A drága idő nem a tapsokkal ment el, hanem az értelmetlen ügyeletvezetői vitával, valamint a menza kritizálásával (ami jobb, mint volt, de mivel menza, jó nem lehet), és egyesek állandó értetlenségével.

Egy biztos: az ilyenfajta fórumnak a világon semmi értelme. Hosszú távon így a teljes érdektelenségbe fog fulladni, és nem fogja elérni az eredeti célját, a problémák közös megoldását.

Nem azt mondom, hogy pléhpopával, gyászos hangulatban folyjon le az egész, csak azt, hogy érdemleges dolgokról beszéljünk, az ügynek megfelelő komolysággal, de jó hangulatban.

Remélem, a jövőben másféle fórumok lesznek. És azokon történni fog valami. (?)

Nagy Ákos (Zártosztály)

2.

Volt egy fórum az iskolában. Az idei első Fórum. Hosszú volt, zajos volt, minden résztvevőt megviselt. Valóban sokan voltak: sok elsős, sok másodikos, ügyeletet átadók és átvevők, sok tanár. Sokaknak volt – lett volna – sok-sok mondanója. (Merthogy a Poli-Fórum arra találta ki, hogy ügyes-bajos ügyeinket, bajainkat együtt megbeszéljük, és gondjainkat megoldjuk.

Mi, iskolapolgárok. Diákok, tanarak, bárki, akinek van egy ügye, baja. Ez talán úgy működhetné, ha valaki, akinek van egy ügye-baja, azt elmeséli a többieknek. A többiek ezt meghallgatják, végiggondolják, megválaszolják, megoldják – vagy sem. Mindenesetre ez (ön)figyelmet és figyelmet – így pl. egymás iránti figyelmet – igénylő, fáradságos tevékenység. Mintegy munka. Melynek célja: a Politechnikum – munkahelyünk és munkafeltételeink – közös formálása.)

Szóval volt egy fórum. És keveset tudtunk megvitatni, kevés ügyünknek jutottunk a végére. Kár. Talán egyszer sikerül tisztelettel és tisztességgel végighallgatnunk egymást, azokat is, akiknek a hangereje nem száztíz négyzetméteres hodályok be- és százegynéhány harsány iskolapolgártársai türelmét és idejét nem kímélő kolléga túlkiabálásához edződött. Talán egyszer sikerül ráeszmélnünk – ráeszmélnetek –, hogy egymás meg nem hallgatása, az egymásra oda nem figyelés, az egymás iránti tiszteletlenség az igazi időráblás.

Volt egy fórum az iskolában. Az idei első Fórum. Ami az első ügyeletátadás is volt. Ahol parázs vita(?) kerekedett a következő ügyeletes osztály ügyeletvezetője körül.

Mert mi is történt? Az MP osztály XY-t

(tényleg nem a személy az érdekes) bízta meg az ügyeletvezetői funkcióval. De XY-t még az előző tanév végén, júniusban felfüggesztette a Politechnikum legfőbb gyelmi fóruma, a bölcs Iskolabíróság.

Ezzel kapcsolatban két dolgot érdekes tisztáznunk. Mit jelent a felfüggesztés? A Fórumon jelen volt bölcs bírák szerint a felfüggesztett diák csak tanórán vehet részt, egyéb politechnikumi kedvezményekben nem részesülhet, emellett a közügyek gyakorlásától eltiltatott, így értelemszerűen választott funkcióra nem jelölhető és nem választható.

Ki az az ügyeletvezető? Az ügyeletvezető az ügyeletes osztály „diákvezére”, „diákigazgatója”. Nem egyszerűen adminisztrátor, hanem az ügyeletes osztálynak – az iskola kétheti gazdáinak, a napi teendők megszervezőinek, irányítóinak és lebonyolítóinak – a vezetője, a feladatok átlátója, koordinátora és számon kérője, tehát: Főnök. Akitől osztálytársai meghallgatják a kérést vagy utasítást, és hajlandók aszerint cselekedni. (Olvasd el a zárójeles megjegyzést is, olvasóm: én ezt értem az ügyeletességen és az ügyeletvezetőn. Csak remélem, hogy egyszer majd ez lesz, és tudom, hogy most még nem ilyen. De attól még ilyennek találattatott ki. És ha nem vesszük komolyan, sohasem válik azzá, amilyennek szeretnénk.)

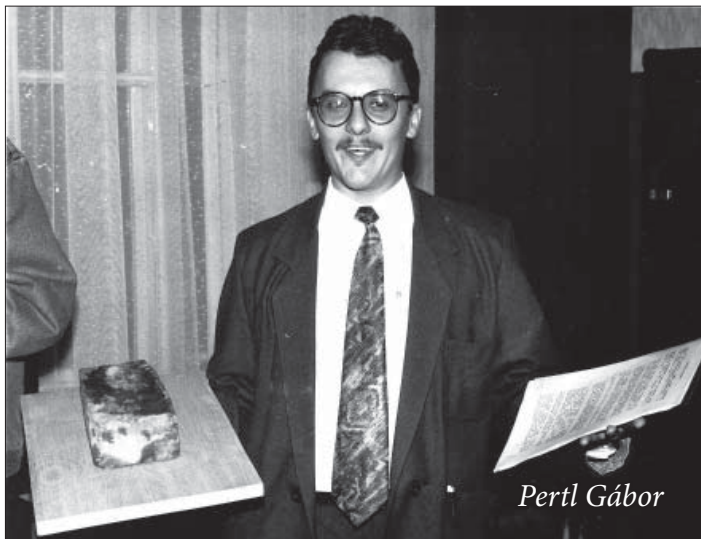
A Politechnikumban nagyon kevés írott, papírra véssett vagy harsogva hirdetett szabályt alkot-

tunk. Kevés tiltó vagy akár irányjelző táblát állítottunk. Ezek zömét is magunk tettük magunk elé, mi, iskolapolgárok közösen alkotjuk, főként a miáltalunk közösen választott testületek, az Iskolatanács vagy az Iskolabíróság által. Úgy gondolom, az iskolapolgárok Fóruma nem söpörheti le az asztalról a választott testületei által alkotott szabályokat, döntéseket, ítéleteket. A jogot csak akkor lehet következetesen érvényesíteni – mindannyiunknak, mindannyiunk érdekében és védelmében, ha kell, bármelyikünkkel szemben – ha azt bármikor tiszteletben tartjuk. És akkor is tiszteletben kell tartanunk, ha az szögletesnek, merevnek, indokolatlannak tűnik. (Legfeljebb, ha ez gyakran előfordul, törekednünk kell jogszerű megváltoztatására.) A jog minden működő demokrácia szent alapköve. A sajátunkat (a Sajátunkat!) ráadásul mi alkotuk magunknak. Vigyázzunk rá!

Az időrablásért szíves elnézéseket kéri egy iskolapolgár:

Pertl Gábor

II. évfolyam 2. szám, 1992. október 2.

Pertl Gábor

DAC

Itt van! Körünkben található! Megérkezett! A kamerák kereszttüzében, a mikrofonok erejében, az újságírók gyűrűjében: a Diákönkormányzat.

Nem, nem. Ez a DAC!

Hát igen. Ezt a napot is megértük. Végre egy év után sikerült megalakítani. Nemhiába csaptunk neki ilyen reklámot, megjelent a hirdetésünk a Poligráfban, a KPTV is szót ejtett rólunk, és a PoliPhone is ezt harsogta. Az öt szervezőn kívül négy (azaz négy) diák iskolapolgár volt jelen az alakuló ülésen (belőlük is egy csak a végére esett be). Nem csatlódtunk a kedves diáktársaink fantasztikus aktivitásában. Az ülés elején felcsillant bennünk a remény, hogy többen is leszünk, amikor heten-nyolcan becsörtettek a könyvtárba, de sajnos csak a fotósakkör kezdte meg munkáját.

Szóval kevesen és nehezen, de megalakítottuk. A neve sem az, amit vártak: DAC (**Diákok Alternatív Clubja**). A DAC fel kívánja vállalni a diákok képviseletét mindenféle fórumon. Szerepet kíván vállalni az iskola kulturális életében. Az alapítók döntöttek abban is, hogy a Turbékolásokon (mert így hívják a gyűléseinket) a tanárok is képviseltethetik magukat, ha ezt a DAC tagjai is megtehetik a Huhogásokon. Anyagilag a Politechnikumra kíván támaszkodni a DAC, tagdíjat nem szed. A szűk körű, de vidám ülésen szavaztunk a gyűlések rendszerességéről is: minden hétfőn találkozunk a könyvtárban.

Akit érdekel a DAC, azt sok szeretettel várjuk!

Bolyki Dániel, Csikvölgyi Barbara, Kána Zsuzsa,
Lazányi Krisztina, Miklós Anna, Nagy Ákos,
Németh Attila, Récsán Gábor (alapító tagok)

II. évfolyam 3. szám, 1992. október 23.

Gulyás Emese, Csikvölgyi Barbara

Faggatózó a sikerekről és a kudarcokról

– részletek –

1. kérdés: Fontos-e neked, hogy sikeres legyél? Sokat számít-e, hogy mások mit gondolnak rólad? Kinek a véleménye mérvadó számodra?

– A sikerek nagyon fontosak, mert önbi-zalmat adnak. Szükségem van az elismerésre. Igen számít, hogy mit gondolnak rólam...

– Nem fontos túlzottan a siker, ha túl sok van, akkor könnyen túlbecsülöm magam...

– Nagyon fontos, hogy sikeres legyek, mert különben egy pszichológiai gátlás alakul ki bennem. Nem számít túl sokat, de azért kicsit zavar, ha nincsenek jó véleménnyel rólam... Főleg saját önző céljaim miatt tanulok, sportolok, hogy én lehessen Magyarországon az egyik leggazdagabb ember.

2. kérdés: Félsz-e, érzel-e feszültséget magadban az iskolában?

– Soha nem féltem, és remélem nem is fogok félni az iskolában.

– Néha érzek feszültséget. Félek attól, hogy a többiek hülyének néznek. A rossz jegyeiktől, a tanárok szigorától nem tartok.

– Szerencsére a Poliban nincs ok arra, hogy ilyen érzéseim legyenek. A társaság nagyon jó, közvetlenek, számíthatok rájuk. A tanárok mind olyan emberek, akiken látszik, hogy nem csupán a havi fizetésükért járnak ide, nincs olyan közöttük, aki terrorizálna.

– Feszültséget érzek, félek a tanárok gúnyolódásától és attól, hogy osztálytársaim lenéznek.

3. kérdés: Hisszel-e abban, hogy valaki lehet egyszerre intelligens és rossz tanuló? Te milyen képességekre adnál „osztályzatokat” embertársaidnak?

– Szerintem nem a jegyeiktől függ, hogy valaki intelligens-e. Az iskolai tanórák nem alkalmasak az intelligencia mérésére. Minden embernek vannak jó tulajdonságai, és hogy ezeket kihozza magából, önmagát kell megismernie. Ebben az iskola is segíthet. Én az önismeretet osztályoznám.

– Az iskola nem értékeli túl a kreativitást, a fantáziát, de persze ez érthető. (...)

6. kérdés: Az objektív követelmények híve vagy, vagy fontos számodra, hogy az aktuális teljesítményedet a teljes személyiséged figyelembevételével mérjék?

– Nekem nagyon fontos, hogy ne csak az adott teljesítményemet, hanem az egész énemet értékeljék... Ha engem egy tanár megdicsér, az számomra sikert jelent.

– Nekem fontos, hogy a tanár véleményei rólam ne számítsanak be a jegyembe. Utálom, ha a tanárok nyíltan megdicsérnek. Nem érdekel, hogy a tanár mit vár tőlem, csak az, amit magamtól elvárok. Szerintem a tanár legyen közömbös, és csak a meglepően jó eredményeket értékelje.

– Számomra fontos, hogy a személyiséget is figyelembe vegyék az értékeléskor. Jobban dolgozom, ha a tanárom jó eredményt vár el tőlem.

– A tanári dicséret jólesik.

– Nem szeretem a dicséretet, mert görcsös teljesítménykényszert vált ki belőlem.

– Sokkal jobb, ha nem „külsősként” értékelnek, hanem nézik a „háttér” is... A közömbösséget utálom. Nagy szerencse, hogy itt tulajdonképpen minden tanár külön-külön emberekként kezel minket, nem pedig beskatulyáz. Ez nagyon jólesik nekem.

Pécsi Kata kérdezett, a KÁOSZ válaszolt.

A Másik Színházról

A Másik Színház munkája folyamatos, egyenletes, biztató. Jó kis csapat jött össze. amit nem tartok kevésbé fontosnak, mint azt, hogy tehetséges színészpáncsok komoly művészi produkciót hozzanak létre. Ez persze nem zárja ki, hogy van köztük tehetség (csak ez még nem derült ki).

De hallgassuk meg erről őket, akik részt vesznek a munkában:

Nem azért járok a Másik Színházba, mert színész akarok lenni, hanem azért, mert érdekes dolgokat csinálunk, ami kreatívabb, mint az élet. (Nagy Ákos)

Hmm... Igen, ez egy sóhaj volt. Októberben elindult a Másik Színház. Másik, mert egy egészen nem hagyományos színjátszó szakkör. Először ugyanis megtanulunk mozogni, beszélni, előadni, aztán majd lesz valahogy. Egyelőre egyszerűen jó. Jó, mert amit csinálunk, az érdekes, szórakoztató, mégis rengeteget tanulunk. Jó, mert a hangulat (majdnem) mindig vidám. Jó. Megtanultuk megismerni, megfigyelni, irányítani önmagunkat. Megtanultunk kiállni a színpadra. (Miklós Ancsa)

(...)

II. évfolyam 5. szám, 1992. december 15.

Majer Tibor

Miklós Anna

* * *

PÁLYÁZAT

Ha meg tudod oldani a hiányzások nyilvántartási rendszerét, rólad nevezzük el, és fantasztikus ajándékot kapsz.

1992. december 17-ig adhatod le Tibornál.

DAC

II. évfolyam 5. szám, 1992. december 15.

Új működési rend a Politechnikum vezetésében

– részletek –

(...)

A Közgazdasági Politechnikum olyan szervezet, amelyben egyes emberek, állandó és eseti csoportok bizalmat, azaz felhatalmazást kapnak a pedagógusközösség többi tagjától, hogy bizonyos kérdésekben döntsenek, illetve egyeztetéseket és döntés-előkészítést végezzenek. A jogokhoz természetesen felelősség is társul, a megbízottaknak vállalniuk kell a rájuk ruházott problémakörben a megoldás(ok) teljes felelősségét.

Az előterjesztett javaslat az iskola működéséhez szükséges döntési, menedzselési, szervezési és koordinálási feladatok ellátására sajátos munkamegosztást dolgozott ki a Huhogás, a pedagógiai vezető, egyes munkacsoportok és személyek (koordinátorok) között.

A Huhogás a jövőben is a Politechnikum legfőbb döntéshozó fóruma lesz, de elsősorban koncepcionális, az iskola egészét érintő kérdések megvitatása a feladata. A napi szervezési feladatok megoldása helyett kívánatos, hogy a Huhogás a korábbinál nagyobb teret szenteljen a munka során felmerülő pedagógiai kérdések megbeszélésének.

Az iskola pedagógiai vezetője a Politechnikumot képviseli a különböző külső fórumokon és egy személyben vállal felelősséget az iskola megrendelői felé. Felelős tehát a Közgazdasági Politechnikum programjáért, a stratégiai döntések előkészítéséért, a különböző munkacsoportok munkájának koordinálásáért, a Huhogások előkészítéséért, napi-rendjének összeállításáért. A pedagógiai vezető képviseli a pedagógusközösséget a Politechnikum Alapítvány Kuratóriumában. A pedagógiai vezetőt a Huhogás választja.

A tantárgyi munkacsoportok a szakmai munka helyszínei. Ezekhez a munkacsoportokhoz tartozik a tantárgyblokkok programjának kidolgozása és fejlesztése, a tantárgyi

követelmények meghatározása, a vizsgák lebonyolítása, a személyi feltételek biztosítása. A munkacsoportok vezetőjét a Huhogás választja, ő egy személyben is felelős a szakmai munkáért, a csoport tevékenységéről köteles beszámolni a Huhogásnak.

A szakmai tanács a Politechnikum működésében új fórum. Tagjai a tantárgyi munkacsoportok vezetői. Feladata egy-egy tantárgyblokk koncepciójának elfogadása, a követelmények és vizsgák összehangolása, a tantárgyfelosztás tartalmi kérdéseinek megvitatása, illetve a hosszú távú feladatok megoldásának előkészítése. A szakmai tanács munkájának vezetésére a Huhogás szakmai koordinátort választ.

Ugyancsak most kialakított szervezeti egység az oktatásszervező munkacsoport. A csoport feladata az iskola napi, lehetőleg zökkenőmentes működésének megszervezése. Ide tartozik az órarendnek, a tanév időbeosztásának, a vizsgarendnek az elkészítése, az iskola belső információs rendszerének kidolgozása és működtetése. A munkacsoport vezetésére a Huhogás oktatásszervező koordinátort választ.

Az iskola menedzseléséhez szükséges napi és hosszú távú pénzügyi-gazdasági, valamint munkaügyi feladatok megoldása továbbra is a már működő Központi Gazdasági Bizottság (röviden: KGB) feladata lesz. Az éves költségvetés elfogadása és a béreket illető döntés változtatlanul a Huhogás hatáskörébe tartozik. A KGB munkájának vezetésére és koordinálására a Huhogás menedzsert választ.

Továbbra is működnek speciális állandó, illetve alkalmi bizottságok. Jelenleg ilyen például a Szociális, illetve a Felvételi Bizottság.

A folyamatos munka koordinálásának, a feladatok összehangolásának, a munkacsoportokban felmerülő eltérő érdekek egyezte-

Hann Péter, Szirmai Márton

tésének fóruma a jövőben a Koordináló Bizottmány lesz. A bizottmány feladata a fentiek túl a döntés-előkészítés, a problémák és feladatok feltárása, szükség esetén ad hoc munkacsoportok kialakítása. A bizottmány tagjai: az iskola pedagógiai vezetője és me-

nedzsere, a szakmai tanács vezetője és az oktatásszervező koordinátor.

Az elképzelések sikeres és hatékony megvalósítása érdekében kívánatos, hogy legyen egy olyan személy, aki kicsit kívül-állóként csak azon dolgozik, hogy a felvázolt működési elvek megvalósuljanak, biztosítsák az iskola működőképességét, és megfeleljenek az iskola rögzített alapelveinek. Ennek a feladatnak az ellátására a Huhogás ört választ. Az ör kötelessége, hogy az általa észlelt működési zavarokat szóvá tegye, javaslatokat készítsen az iskola belső életének demokratikus működése érdekében, annak védelmében. Joga a nyilvánosság eszközével élni, azaz bármely általa fontosnak ítélt kérdést a Huhogás elé vinni. Ezeket a problémákat kötelező a Huhogáson napirendre tűzni.

A fenti működési rendet a Huhogás megtárgyalta és a felsorolt posztokra az alábbiak szerint megválasztotta a tisztviselőket:

pedagógiai vezető: Horn Gábor;
menedzser: Pertl Gábor;
szakmai koordinátor: Puskás Aurél;
oktatásszervező koordinátor: Hann Péter;
őr: Boros András.

Hann Péter

A vizsgákról

Igen jó ez a vizsgarendszer. Nincs tanítás, az ebédlőben nincs tömeg, hamar haza lehet menni. A vizsgáztatást is jól megoldották a tanárok. Talán ez az egyetlen, ami tökéletes ebben az iskolában Egyetlen hibája, hogy nincs elég idő. 60 perc nem elég. Lehetne mondjuk 120 perc – szünettel. Én szívesen írnék minden témáról oldalakat, de így – idő hiányában – nem megy.

Vagy lehetne az egészet számítógépen csinálni. Egyszerűbb lenne a feldolgozás, és könnyebb lenne elolvasni a dolgozatokat. Nem utolsósorban olcsóbb is lenne.

Visszatérve a számonkéréshez vannak, akik nem szeretnek vizsgázni, de ez csupán vizsgadrukk, ami könnyen legyőzhető.

Pozsonyi Máté (VV)

Változások

Ígéretünkhöz, kérésetekhez, saját igényeinkhez híven idén is azzal kezdtük a munkát, hogy igyekeztünk finomítani működési rendünkön. Maratoni viták után a tantestület arra az álláspontra helyezkedett, hogy 1993. szeptember 6-tól a következő újításokat vezeti be:

1. Az első nyelvvizsgáig az idegen nyelvi órák látogatása kötelező – annak minden konzekvenciájával együtt. Szintén kötelező részt venni a Közgazdasági gyakorlat 3. évfolyamos 1. negyedévi valamint a Tanulóiroda valamennyi óráján, hiszen ezek a kurzusok másképp működésképtelenek lennének.

2. A tantárgyak többségében ezentúl a közepes (3) és a jó (4) is megajánlható a jeles mellett. Matematikából és idegen nyelvből az elégségest (2) is felkínálhatja a tanár. Ezzel a jogával a szaktanár szabadon élhet.

3. Az egyes tantárgycsoportok csoportos vizsgát is rendezhetnek, ha a feltételeket előre, időben megtudják a tanulók.

4. A tanéveket ezentúl lezárjuk, az előző esztendőről elmaradt vizsgát nem viszünk tovább. Ennek értelmében második osztályba léphet az a diák, akinek maximum 3 vizsgája elégtelen három különböző tárgyból. (A vizsgán kötelező a részvétel.) A további évfolyamokat legfeljebb 2 elégtelen vizsgával (2 különböző tárgyból) tekintjük befejezettnak. (...)

Terveink szerint az első negyedév eltelével, a tapasztalatok birtokában visszatérünk ezekre a kérdésekre, s egy nagyszabású fórum keretében vitatjuk meg veletek, bevált-e az új rendszer, avagy további finomításokat igényel. Addig is kérjük jóakaratú hozzáállásokatok mindehhez.

Gallai Zsófia

III. évfolyam 1. szám, 1993. szept. 15.

Petíció

a kijárási tilalom ellen

Van egy önkényes tanári döntés, hogy ezentúl a diákság nem mehet ki az épületből ebédszünet alatt. Egy önmagát liberálisnak nevező iskolában szerintünk az megengedhetetlen, hogy a döntésbe nem vonták be a diákságot.

Kérjük a döntés azonnali felfüggesztését, és mielőbbi kétoldalú tárgyalások megkezdését.

Zártosztály

III. évfolyam 2. szám, 1993. október 20.

* * *

Politechnikusok, különösen kísérettségizők, figyelem!

Az 1994. április 14-i Huhogáson a következő döntés született:

Az 1994/95-ös tanévben megszűnik a magántanulói státusz. (...)

A jövőben tehát ha valaki

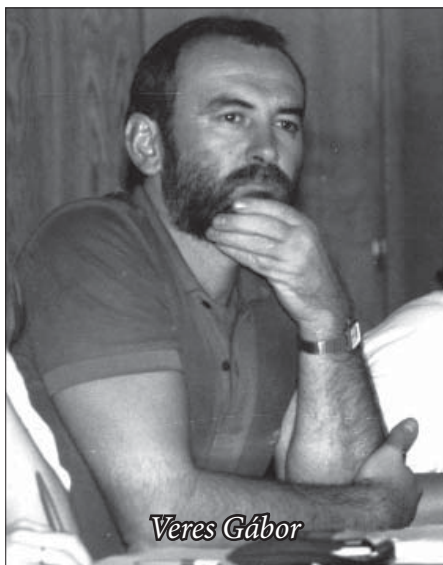
– az első osztályban több mint három tárgyból,

– a felsőbb évfolyamokban több mint két tárgyból,

– vagy bármely évfolyamon egy tárgyból egynél több vizsgaidőszakban elégtelen osztályzattal végez, valamint ha

– a pótkisérettségis is megbukik, évet kell ismételnie, amennyiben a Politechnikumban kívánja folytatni tanulmányait.

III. évfolyam 8. szám, 1994. április 20.

Veres Gábor

Tisztelt Iskolapolgárok!

A Politechnikum 3. születésnapján indul be új kezdeményezésünk, a „tégla-jegy-árusítás”, melynek célja pénzt szerezni a Tornaház felépítésére. A hagyománnyal ellentétben a vásárlók ezúttal nemcsak elismervényt kapnak a befizetésről, hanem egy egy (icipici, nem is piros, de a miénk) politechnikumos téglát.

Ezúton keresünk magánszemélyeket, Young Enterprise vállalatokat stb., akik segítenének abban a bonyolult műveletben, mely során a nejlonzacskóban tartózkodó agyag külső ráhatás okán kb. 200-300 db téglatest alakú téglalaformát vesz fel, tálcákra rakódik, száraz helyiségbe vivődik és ott megszárítódik.

Jelentkezni lehet: Veres Gábornál vagy Pálos Györgynél

III. évfolyam 8. szám, 1994. április 20.

* * *

Újfent az értékelési rendszerről

A beszámolók rendjén idén nem sokat kívánunk változtatni, inkább finomítjuk, az igényekhez alakítjuk azt. Továbbra is három napra lesznek elosztva a negyedév végi beszámolók és természetesen az informatika-gépirás ill. az idegen nyelvi írásbeli vizsga az utolsó tanítási órán zajlik.

A pótbeszámolókat azonban ezentúl a vizsgaidőszakot követő 6-8. tanítási napon, 15 óra után lehet letenni. (...) Szükségesnek tartottuk ezt a változtatást a tanórák védelmében, valamint az első vizsgák presztízsének emelésében.

Egy-egy tanulmányi periódus anyagából háromszor lehet számot adni (...)

Második évfolyamon a negyedik negyedét gyakorlati jeggyel fogjuk értékelni. (...)

A negyedikesek esetében három harmadban gondolkodunk. (...)

Szerencsés lenne, ha bővülne a megajánlott jegyet szerző tanulók köre. Mostantól, ha a diák megszerezte a 4-eshez, 5-öshöz szükséges pontszámokat, jegyeket, akkor a tanár köteles megajánlani a jegyet. (...)

Jó munkát és jó jegyeket kívánunk!

Pest, 1994. augusztus 26-án

A pedagógusközösség nevében Gallai Zsófi

IV. évfolyam 1 szám, 1994. szeptember 12.

Gyászjelentés

Sajnálattal közlöm minden hódolójával, hogy 1994. szeptember 2-án hosszas szenvedés után elhunyt a mindenki által ismert, ámde nem tisztelt és meg nem becsült Dühöngő.

Bár borzalmas úr tátong mindnyájunk szívében, az élet megy tovább, és a szabad helyezkedés időszakát kihasználva egy másik intézmény, a Napközi próbálja megvetni lábát szeretett Dühöngőnk helyén.

Tanuljunk a példából, és óvjuk meg a Napközit a Dühöngő sorsától, mert nem lesz még egy intézmény, ami vállalná az elhalálozottak helyének pótlását.

Drága Dühöngő! Emlékünkben örökké élni fogsz. (Ki ezért, ki azért, de egy biztos:) Nem felejtünk!

A hirdetést Tibor adta fel

IV. évfolyam 1. szám, 1994. szeptember 12.

Egy ötlet az Oktatási Minisztériumhoz címezve

Sokat töprengtem iskolánk egyik jelentős problémájáról: a diákság szabad idejében tanúsított zülött, undorító stb. viselkedéséről. Azt hiszem, három hónap megfeszített munkával sikerült megtalálnom a megoldást: NAPKÖZI.

A napközi kiváló lehetőséget nyújtana a gyermek rejtett képességeinek felfedezésére és kiaknázására. A különböző foglalkoztató jellegű programok egyaránt szórakoztatnák és fejlesztenék a csintalan nebulót. Több iskolában alkalmazták már a fent említett megoldást – igen sikeresen. Nem egy diákról kiderült az ilyen foglalkoztatások során, hogy olyan dolgokra képes, amelyekről azelőtt fogalma sem volt.

Így történt ez a kis Thomas Backinggel is Londonban. Thomas a foglalkozások előtt naphosszat lézengett az utcákon céltalanul. Valószínűleg sosem jött volna rá, hogy milyen tehetséggel rendelkezik a kőfejtés terén, ha nem folytatunk ez irányú kísérleteket. A történetekről így nyilatkozik Henriette Mckinsom, az óvónő:

»Először az építőkockákhoz való furcsa hozzáállásából derült ki számomra, hogy valami nincs rendben a gyerekekkel. Ezt azonnal jeleztem – természetesen – az igazgatónőnek, aki rögtön meglátta a gyerekekben rejlő lehetőségeket, és megkért, először próbálkozzam a „bányai oktató jellegű szórakoztató foglalkoztatással”, de sajnos Thommy nem bírta a napi tizenhét óra munkát, és kórházba került. Szerencsére az igazgatónő hamar felvetette, hogy valószínűleg nem a bányászat Thomas erős oldala. Ekkor kezdtünk a kőfejtéssel próbálkozni, igen sikeresen. Thommy már az első hónapban napi húsz órát dolgozott igen hatékonyan. Már a második hónapban ráállt a napi huszonkét óra munkára. Csodálatos gyerek volt... (zokog) Ilyen ma már nincs. Ennek a gyerekeknek az élete volt a munka. Csakánnyal a kezében halt meg, és haláláig közel 6,783 tonna mészkövet fejtett ki... «

Mint a példa is mutatja, az ilyen foglalkozások sokat változtatnak a gyermek mentalitásán. Szorgalmas, törekvő, ambíciózus és buta lesz, következképpen: a tökéletes gyermek kifejlesztéséhez a napközi-otthonos gondoskodás az egyenes út. A napközi óvja, védi és öntudatra ébreszti a gyereket.

Sok sikert mindenkinek:

Preisznér Miklós

III. évfolyam 9. szám, 1994. május 24.

Megint új az értékelési rendszer

– részletek –

(...) Az új rendszer lényege a következő: Megmaradnak a negyedéves értékelések, de egy-egy időszak nem vizsgákkal, hanem megajánlott jeggyel zárul. A negyedéves jegy részben a negyed elején tisztázott dolgozatokból, házi munkákból, szóbeli feleletekből áll, részben befolyásolja az órai munka értékelése és a már működő bónusz elemek is (ez a bónusz a megajánlott jegy része). A megajánlott jegy persze lehet elégtelen is, de javítási lehetőség van. A megajánlott jegy tehát kötelező a tanár számára. Azonos munkacsoporton (tantárgyon) belül azonos a megajánlott jegyek megszerzésének feltétele. Az elégtelennél jobb jegy megajánlásának nem feltétlenül akadály a elégtelen részjegy. Egy negyedben legalább három „nagy”, naplóba is beírt jegy van. Amennyiben a megajánlott jegy elégtelen vagy a diák számá-

ra elfogadhatatlan, lehetőség van egyszeri alkalommal vizsgázni. Ennek megfelelően nincs újabb vizsgalehetőség, ez az egy javítási alkalom van (a negyed utáni szünet végén).

A leckeönny tovább létezik, tartalmazza a negyedéves írásbeli értékelést és a megajánlott jegyet, és ha van, a vizsgajegy is. Az év végi eredményt a négy negyed összeredménye adja ki, azonban amennyiben valakinek legalább két negyedéve elégtelen, az év végi jegye ebből a tantárgyból elégtelen. Ebben az esetben a diák évet ismételhet, vagy augusztusban pótvizsgázhat az adott tárgy egész tanéves anyagából. Több mint két elégtelen év végi jegy esetén évet ismételhet vagy elmehet. A tanári konferencia (osztálytanítók) ajánlattételi jogosítvánnyal bír. A kísérettségire vonatkozó kiegészítések a következők: au-

gusztusi sikeres pótvizsgák esetén augusztusban pótkisérlettségi tehető. Aki akár a kisérlettségin, akár a pótkisérlettségin megbukik, annak javítási lehetősége nincs (tehát mindenki egy évben csak egyszer tehet kisérlettségit), évet ismételtet vagy elmeht az iskolából. Az osztálytanítói konferencia itt is javaslatételi lehetőséggel rendelkezik. (...)

Egy-egy tantárgyblokkból az év elején tisztázott feltételekkel történik a számonkérés. Ezek benne vannak a követelmények füzetében, amit részben a szaktanár ismertet, részben az osztályfőnökök tisztázzák osztályidőben. Minden negyed első óráján a tanár köteles rögzíteni a nagyobb számonkérések várható időpontját. A pontos időpontot legkésőbb egy héttel előre be kell jelenteni, illetve az erre szolgáló faliújságra ki kell írni. Az időpontokat megváltoztatni csak a tantárgyfelelős egyetértésével lehet. Az eltérést mind a szaktanár, mind a tantárgyfelelős kezdeményezheti. Egy nap maximum két tantárgyból lehet előre bejelentett „nagy” számonkérés. A kisebb dolgozatok íratását is legalább egy tanórával korábban be kell jelentenie a tanárnak.

Minden tantárgyból – évente legalább egy alkalommal és előre rögzített módon – szóbeli számonkérésre van lehetőség. Ennek idejét és a lebonyolítás módját az év elején, a tantárgyfelelősökkel közösen tisztázni kell. Ha a szóbeli számonkérésre – az előzetesen rögzített módon – délután kerül sor, akkor azon ugyanúgy nem kötelező a részvétel, mint az írásbelin. Ugyanakkor a hiányzás itt is elégtelen és „ügyet” jelent. A szóbeli számonkérés az adott negyedben a diák egyik „dolgoztának” számít.

Egy negyedben egy tantárgyblokkból maximum három előre várható „nagy” számonkérés lehetséges (a dolgozatok 50 percét végig kell ülni). Az ezekről történő hiányzás nem jelent automatikusan új lehetőséget. Tartós – két hétnél hosszabb ideig elhúzódo – betegség esetén a diák számára pótlási lehetőség jár.

A szabad órára járás intézménye megmarad. Az előre megadott időpontokban írandó dolgozatokon nem kötelező a részvétel, ugyanakkor ha valaki nem jön be, az nem egyszerűen elégtelen, hanem olyan ügy, amellyel az osztályfőnöknek és a szaktanárnak foglalkoznia kell. A szabad órára járás automatikusan megszűnik a következő negyedben abból a tantárgyból, amelyből a diák elégtelen osztályzatot kapott. Az órára járás szabadsága tehát megmarad minden tantárgyból, kivéve a testkultúra, az idegen nyelv és a tanulóiroda óráit, azonban a tanárnak minden óra elején rögzítenie kell a hiányzókat. Így ugyan következmények nélkül, de láthatóvá válik, hogy kik és milyen órákat nem látogatnak.

A napközi területe szűkül, a folyosón nem lehet tartózkodni. Munkaidőben az iskola a munka színtere. A napközi 50 perce is ilyen, tehát csak azt lehet, ami az általános, iskolai, órai normák szerint elfogadható, ami nem zavarja a többieket. Itt van a folyóirat-olvasó, lehet írni, olvasni, tanulni, egymást korrepetálni. (...)

Az új rendszer a tanév elején lép hatályba az iskola egészére vonatkozóan.

Budapest, 1996. augusztus 29.

A Politechnikum pedagógusközössége

VI. évfolyam 1. szám, 1996. szeptember 9.

A C.É.G. Alapító okirata

1. § Megalakulás

Rövid előkészületek után, 1998. szeptember 17-én megalakultunk.

2. § Névválasztás

Rövid, könnyen megjegyezhető nevet kerestünk magunknak, amely hűen tükrözi céljainkat. Egyhangúan a C.É.G. mellett döntöttünk. A C.É.G. egy mozaikszó, amely a C.....É.....G..... szavak kezdőbetűiből áll össze. A továbbiakban azonban csak a rövidebb (C.É.G.) verziót használjuk, a hosszabb megnevezést a csapat 77 évre „titkosította”.

3. § Céljaink

A C.É.G. tagjai egymástól függetlenül is és együtt is azt gondolták, hogy a Politechnikumban azért fájulhatott „punnyadással” a helyzet, mert nincs elég olyan program, amelyen közelebb kerülhetnének egymáshoz az iskolapolgárok. Az elidegenedés igen komolyan veszélyeztetheti az iskola szellemiségét.

Arra gondoltunk hát, hogy saját érdeklődésünket kivétítve az iskola tanulói és tanárai számára, délutáni, kora esti programokat szervezünk. Ezeket a programokat bárki részt vehet, aki egy kicsit is érdeklődik a meghirdetett esemény iránt.

4. § Programok

Amolyan „klub” keretek között működünk, a saját magunk által kitalált és megszervezett rendezvényekre pedig szélesre tárjuk a „klub” kapuit. A C.É.G. tagjai közös véleményen vannak abban a kérdéskörben, hogy csak olyan programokat szerveznek és bonyolítanak le, amiről a C.É.G. tagjai közös megegyezéssel döntenek. Nem kívánunk egy szimpla

rendezvény-szervező teammá válni, akik a „föjléről” jövő akarat végrehajtói. Repertoárunkban szerepel beszélgetős, táncos, zenés, kreatív program. Természetesen mindezen túl sok más, hasznos elfoglaltságot is tervezünk a magunk, és az iskolapolgárok számára.

5. § A C.É.G. „nyitottsága”

A C.É.G. nem kíván nagyon zárt közösséggé üzemelni. Szeretnénk is bővíteni, de arra gondoltunk, hogy ez csak „belülről kifelé” irányban lenne célszerű. Ez alatt azt kell érteni, hogy a C.É.G. klub jelenlegi tagjai keresnek meg azokat a személyeket, akikről azt gondolják, hogy tudnának együtt dolgozni velük.

6. § Tagok

Anda Tamás (Csoncsi)

Békési Gábor (Pici)

Bohács Rita (Bobó)

Horák Ancsa

Huszár András

Lázár Zsófia (Dinó)

Pataki Judit

Pál Dénes (Dönczy)

Petravich Miklós (Mikulás)

Rózsavölgyi Erzs

Szabó Rita

Szaller Móni

Túri Gábor

Közzgazdasági Politechnikum, 1998. október 21.

Részletek egy IT-emlékeztetőből

A munkanap rendjével kapcsolatban az IT egyhangúlag megszavazta, hogy ne csak tanárok és tanulók mondhassanak véleményt, hanem az iskola valamennyi, közvetlenül érintett dolgozója is. A szavazatszámoló bizottság (Bátor Ágnes, Szécsi Gábor és Szenkovits Lili) közölte a 285 beérkezett érvényes szavazat alapján a NÉP AKARATÁT: Az 1998/99-es tanévben a tanítás 8:00-kor kezdődik; egy 25 perces ebédszünet áll majd rendelkezésünkre, a többi szünet pedig egységesen tízperces lesz.

VII. évfolyam 10. szám, 1998. június 4.

Rendkívüli kiadás 1998. június 11. csütörtök este

Tízperces szünetek szeptembertől?

A Huhogás határozata:

Lépni fogunk !

Hát ez nekem sok (vagyis kevés)

A ti helyetekben nem szívesen lennék a saját helyemben mostanság. Ne tudjátok meg, hogy tanárként milyen az új tanítási rend. Azaz tudhatjátok. Azelőtt szívesen váltottam szót többetekkel az órák közti szünetben. Most is, ha nagyon muszáj, de nem szívesen. Nem érek rá. Számítalan esetben mentettem ki magam a beszelgetés alól, amiért elnézés is kérek. Két óra között szinte csak arra van időm, hogy letűzzek a tanáriba, felkapjam a következő órára való anyagot, s visszarohanjak. Szeptember óta olyan a délelőtt, mint egy lóverseny. Tavaly egy diáktól hallottam, hogy a Poliban feltűnő, hogy a tanárok között is milyen barátságos, szeretetteli a viszony. Az utóbbi időben ellenben néhány kollégámat csak mint a látóteremben fel-felvillanó, riadt tekintetű árnyalakot látom. Lehet, hogy vannak, akik inkább nem szólnak senkihez, csak gyorsan teljen el a nap (illetve annak iskolában töltött része). Legalábbis, akik a rövid napot szavazták meg, ilyenek lehetnek. Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de én szeretek a Poliban lenni.

Mondom: lenni. A lenni ige itt nekem nem a pusztá létezést, nem egyszerű ottlétet, nem csak az alapvető életműködéseket mutató lény vegetálását jelenti. Magam részéről igenis szeretek jóban lenni, társalogni, neadjisten tantárgyi kérdésekre válaszolni, pár jó szót váltani ezzel-azzal, vagy csak úgy néhány nyugodt lélegzetet venni két tanítási óra között. Úgy érzem, ez nem kizárólag a kényelmemet szolgálja, inkább a lelkiállapotomat. Merthogy annak állapota meghatározza a tanórai működésemet is. Mondhatjátok, hogy a tanárnak az a dolga, hogy tartsa meg az órákat, ellenőrizze a házi feladatokat, írasson

és javítson dolgozatokat, ezért fizetik. Ez lényegében igaz is. De azért a tanár is ember. Nem mintha sajnálni kéne bennünket, de sokszor amúgy is embert próbáló feladat tisztességes, értelmes órát tartani. Ez persze nem baj, azért vagyunk itt, hogy veletek együtt birkózzunk meg tantárgyi, közösségi, emberi nehézségekkel. Ez azonban csak akkor lehet igazán sikeres és jól működő, ha van időnk órán kívüli kommunikálásra, jelzésekre, némi átállásra két óra között. De azt is tudom, hogy közületek, diákok közül is sokan szeretnének kicsit haverkodni, dumálni, netán ismerkedni a szünetekben. Azt is tudom, hogy mi, tanárok is szívesen töltünk, töltenénk pár percet együtt, néha egymástól merítve erőt, hangulatot a további működéshez.

Számomra igen furcsa, hogy az iskola hangulatát épp az „iskolaellenesek” határozzák meg. (Elnézést az erős kifejezésért, de a rövid nap semmiképp sem az iskola szellemét építi.) Hiszen meg is fogalmazták a tavaszi szavazás előtt többen, hogy úgyis „leromlott a Poli, akkor inkább menjünk innen haza minél korábban”. Tényleg ez legyen a meghatározó szempont? Az, hogy keveset legyünk itt? Valóban igaz, hogy érezhetően korábban van vége a tanításnak, de megéri? Nem érzitek, hogy szinte egész nap csak rohangálunk fel-alá? A Poli eddig abban is kitért a többi iskola közül, hogy nyugodtabb, barátságosabb légköre volt (még van, bár ezt az öregebb diákok rendszerint tagadni igyekeznek). Ezt a mostani napirend igencsak aláássa. Márpedig én nem szeretném, ha a Poliból is egy versenystálló, vagy tanítóüzem lenne.

Azután itt van a reggeli utazás. Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de amikor nekem 8-ra kell jönnöm, már a metró végál-

lomásán sem feltétlenül jutok be a járműbe, de ha bejutok, abban sincs köszönet.

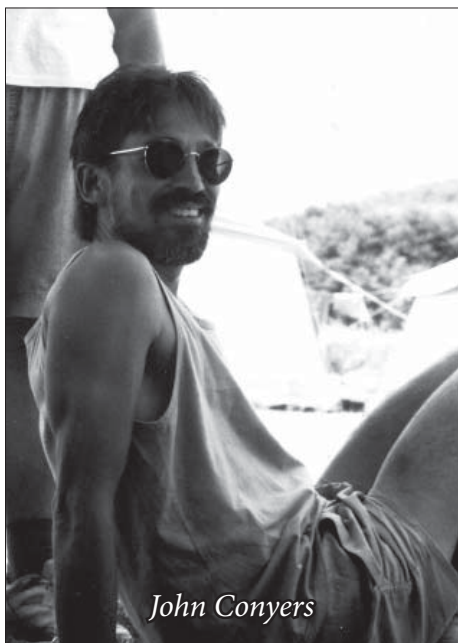
Tavaly mindenesetre annyi fáziskésés, amennyit a Poli rendje megengedett épp elég volt a nyugodt beérkezéshez. Ezt is lehet nyavalygásnak venni, sokan mondják, hogy „végül is ki lehet bírni”. Persze sok mindent ki lehet bírni, még a legszélsőségesebb helyzeteket is, mint azt a történelemből tudjuk. Természetesen ki lehet bírni a rohanós szüneteket, a reggeli örületet a járműveken, azt, hogy nincs időnk/időtök enni, hogy irdatlan tempóban kell átöltözni a tornaórák után és futva-késve kell érkezni a következő órára, ki lehet bírni hogy ne váltsunk szót a folyosón szembejövővel, hogy ne kérdezzünk semmit a tanárunktól a szünetekben, hogy ne kerüljön ránk a sor a büfében, hogy inkább ne is fizessünk be az ebédre, mert akkora a tumultus. Mindent ki lehet bírni. De azért járunk a Poliba, hogy a dolgokat kibírjuk? Erről kell szólnia az életünknek nap mint nap? És ha ennyi mindent ki lehet bírni, akkor nem lehet kibírni a valamelyest tovább tartó tanítási időt? Hát legalábbis erről megoszlanak a vélemények.

Az új időbeosztás óta lefolytatott számos beszélgetésből úgy tűnik, hogy sokan vagy nem vették komolyan, vagy nem gondolták végig májusi döntésüket. Mindenkinek más és más, ami fontos. Ez mindenkinek személyes ügye. Csak azt szeretném kérni mindenkitől, hogy bárhogyan is voksol egy következő szavazáson, azt a tapasztalatai, benyomásai alapján, komolyan mérlegelve tegye. Közös felelősségünk, hogy hogyan sikerül eltöltenünk a Poliban együtt eltöltött időt.

Üdvözlettel

Gavallér Csaba

VIII. évfolyam 3. szám, 1998. november 25.

John Conyers

Eldöntöttünk...

1998. december 7-én, hétfőn szavaztak az iskolapolgárok a napi-rendről. (...)

Tehát ... a tanév második félévében a Politechnikumban továbbra is 8 órakor kezdődik a tanítás. Maradnak a 10 perces szünetek is a tanév végéig. (...)

Szavazott 251 diák, 43 tanár és a Politechnikum 23 egyéb dolgozója. Nem szavazott 17 diák (hiányzás miatt) és 1 tanár.

Gavallér Csaba, John Conyers

VIII. évfolyam 4. szám, 1998. 12. 14.

Iromány

a „Valójában hány éves a Politechnikum (és egy macska)” című pályázatra

A Politechnikum egy szenilis kisbaba. A macskánk is szenilis, de ő az évek során előnyére változik. Például egyszer oda-csempészett a lábtörlőre egy feketerigót (lehet, fekete humornak szánta), tetemes költségeket okozva ezzel, hisz rigó és lábtörlő eggyé vált, a csodálatos manifesztum általam eddig csak rosszabb horrorfilmekben látott hatásvadász képsoraira emlékeztetve. Szegény cirmos! Porcicának használva őt próbáltam fejébe verni, hogy rigót ne. Annyi mindent tehet egy macska, orrunk előtt szarik, ránk küldi bolháit, fül-süketítő dorombolásokkal traktál, hát a rigókat hagyja békén legalább. Nem hagyta. Aztán újra föltörltem vele az előszobát, meg újra, de ő csak gyűjti a csőröket, ahogy az apacsok a skalpot.

Tehát macskánk szenilis ugyan (látom a szemén, mikor boldogan hozza áldozatát, hogy valami futkos a kis kétgrammos agyában, hogy a rigókról mintha múltkor lett volna szó), de egyre kevésbé válogatós, egyre több emberre dörgöli az utazásai során magára szedett port, és lassan eléri a kilincset.

Minap megkérdeztem tőle, nem zavarja-e, hogy már kicsit unjuk. Persze mit nyávoghatott volna erre, mint azt, hogy hamarosan csatlakozunk Európához, meg hogy integrálódni kell, és hogy a globalizálódás megállíthatatlan folyamat, neki is élni kell valamiből, de persze elveiből nem enged, úgyhogy bár több joga lesz, mint eddig volt, elzárva Európától, azért engedi, hogy majd simogassuk, naponta háromszor, mert az lesz az EU-szabvány.

Aztán azt kérdeztem tőle, hogy öregszik-e, azért nyávog-e úgy, mint a többi macska, és nem úgy, ahogy régen, dac-

ból, fordított hangsúllyal. Erre meg elkezdett dorombolni, lássuk, hogy azért megmaradt valami a régi énjéből, majd védekezésül felnyávogta azt, hogy kis buksi fejében az évek során új gondolatok jönnek, régiek mennek, hogy amíg azt hitte, lehetnek olyan gyerekei, amilyenek másnak nem, addig volt benne csapatszellem, és hogy rájött, egy macska nem csinál nyarat. Azért is fogdossa a rigókat, ez valami freudi bibi lehet nála.

Utolsó kérdésem az volt hozzá, meddig húzza még, merthogy állatbaráti szeretetem a vele való portörlésen kívül nem enged meg semmiféle bántalmazást, de a lábtörlőre fordítható keretünk, illetve a folytonos felmosás utána, és a vendégeknek járó magyarázkodás a rigó a lábtörlőn népszokásról, amely elűzi a rossz szellemeket, szóval ezek mind végesek. Meddig él egy macska? - szegeztem neki bárdolatlan kérdésem. Az hagyján, hogy meddig él – nyávogta –, de azt kilencszer!

Ha egy macskának kilenc élete van, akkor kutyát kell venni. Ahogy tettük is. Azóta a hatodiknál tart (életben) kb. Kis szerencsével nemsoká' csak a kutya marad, aki viszont szarik a világra, neki csak az a fontos, hogy jól érezzük magunkat vele, és hogy magát jól érezze. Ha egy kutya év hét emberi év (bár szerintem az EU-konform mást mond), még tíz évig biztosítva van a lábtörlőnk nyugalma, és az én meg nem értett szellemem biztos degradálódása.

Kelt az Úr, én meg elmentem aludni
 1999. március 4. estve

Sir Mai Márton (21)

VIII. évfolyam 8. szám, 1999. március 22.

Huhogás jegyzőkönyv

A Huhogás döntéseket hozott a hatosztályos modell bevezetésével változó óralátogatási, értékelési rendszerbeli szabályozásról.

1. Az 1999-től belépő négy év-folyamos korosztályra jelenleg érvényben lévő szisztéma érvényesül továbbra is csakúgy, mint a most az iskolába járó gyerekekre vonatkozóan.

2. A hatosztályosba 1999-től járó gyerekek óralátogatását a következő módon szabályozzuk:

- 7-8. évfolyamon az órák látogatása kötelező.

- 9-10. évfolyamon a tanórák egy bizonyos %-ának látogatása mellőzhető lesz. A minden

tanórát egységesen érintő szabályozás részletei kidolgozandók. A technika bérlet- vagy jegy- vagy kvótarendszer alkalmazását jelentheti, negyedévenként hozzávetőleg 10 tanórányi olyan lehetőséggel, mellyel a diákok belátásuk szerint gazdálkodnának. E tekintetben a finom szabályozást még ki kell alakítani.

- A 11-12. évfolyamon a jelenleg érvényben lévő (vegyes) rendszer, illetve a 13. évfolyamon az óralátogatás kötelező jellege marad meg.

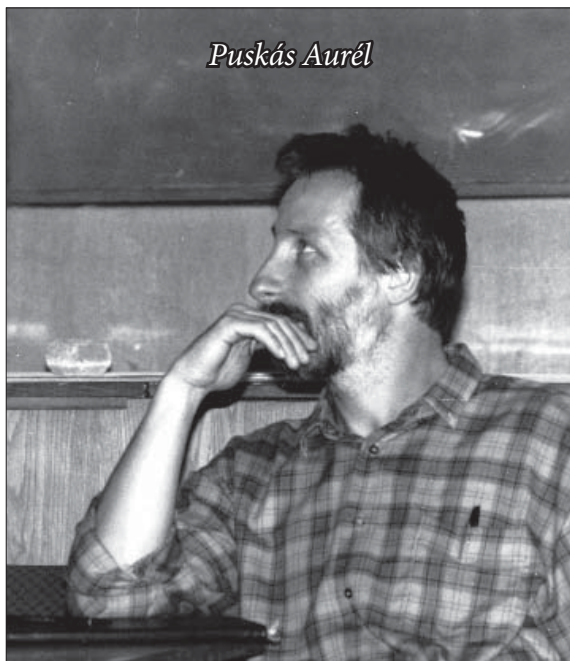
- Az értékelési rendszer felmenő rendszerben eltér a jelenlegi negyedévi vizsgarendszertől. A folyamatos értékelés elvét megerősítette a Huhogás, és a következő mérési technikát és javítási lehetőséget kívánja alkalmazni:

- a félévi állapot jelzésére a szaktanárok számszerű és szöveges értékelést adnak. Ez a jegy azonban nem több, mint a folyamat adott pontján megfogalmazott „haladási jelentés”. Tehát valódi jegy alapjául csak akkor szolgál, ha a gyermek elhagyja iskolánkat, és ezért bizonyítványába félévi jegyet kell beírunk.

- Az adott év „végsőjegyét” az egész évben megszerzett eredmények összesítése adja.

- A tanulók „alanyi jogon”, témakörönként javítási lehetőséget kapnak. A témakör több órányi, akár több heti anyagot jelenthet, a 7-8.-osok számára gyakrabban kisebb anyagból, később átfogóbb témakörből célszerű javítási lehetőséget biztosítani. A döntés alapján munkacsoportonként ki kell dolgozni a témakörök rendjét, ritmusát.

Puskás Aurél

A Huhogás döntése

a 9. évfolyam órára járásának szabályozásáról

2000. június elseji ülésén a Huhogás a 9. évfolyam diákjainak petíciójára válaszképpen a következő határozatot hozta:

A Huhogás tudomásul vette, hogy az 1999-ben meghirdetett program és az az év szeptemberében bevezetett gyakorlat eltért az órára járás szabadsága kérdésében, s ezért a diákok érdeksérelemként értelmezik a kötelező órára járást.

Miután az évfolyam meggyőző egyöntetűséggel kiállt a mellett a követelés mellett, hogy az órára járás kötelezettségét legalább részben oldja fel a pedagógusközösség, a Huhogás úgy döntött, hogy 2000 szeptemberétől az évfolyam diákjai számára negyedévenként és tantárgyanként legfeljebb két tanóra mértékéig az órák látogatása nem kötelező. Az adminisztráció módja egy olyan aláíró ív (füzet, kutyanyelv) lesz, amelyen a pedagógus szignálja, ellenjegyzí a kintmaradás tényét. Egyéb vonatkozásban a szabályok megegyeznek azokkal, amelyek a magasabb évfolyamokon érvényben vannak. (A tartózkodás helye, a dolgozatokon való részvétel feltételei stb.) A pedagógusközösség kifejezi azt a reményét, hogy a diákság elegendőnek és méltányosnak tartja a szabályozásnak ezt a módját, amely a BalhéSOK(K) és az Intenzív osztály diákjait illeti meg az említett érdeksérelem orvoslásaként.

Budapest, 2000. június 2.

Lejegyezte: Puskás Aurél, ügyvezető koordinátor

* * *

„Hoztam is, nem is, volt is, nincs is”

Az a fajta tanulási, tanítási módszer, amit ma alkalmaznak, mióta létezik, külső kényszer hatására működik, amennyire működik. Minden tanulás-végrehajtási intézményben, azaz iskolában ezt a módszert alkalmazzák. Aki tanul, azt nem motiválja más, csak valamilyen, mások által diktált kényszerítő hatás.

Ezt a Politechnikum alapítói és szabályainak megalkotói bátran megkérdőjelezték. Úgy gondolták, hogy minden tanulóban van anynyi önállóság és felelősség, hogy el tudja dönteni, mikor és melyik tanórát halaszthatja el, hogy az azt követő órára tanuljon, vagy csak egyszerűen erő gyűjtönsön arra. Ennek a döntési lehetőségnek a megadásával az iskola egyik alappillére rakták le. Azonban ez az alappillér rengeteg gondot okozott, mivel kiderült, hogy a diákok nagy része mégsem érett az ilyen fokú szabadságra.

De vajon mi miatt volt, van ez így? Talán más felvételi rendszerre volna szükség, vagy az

iskola tanulási mentalitását kéne megváltoztatni, más, hatékonyabb módszerekkel kéne tanulni, tanítani? Esetleg képessé kéne tenni a diákokat a tananyag gyorsabb és nyitottabb befogadására? Talán nem is lehetne egy osztálynyi olyan tizenévest összeszedni, akik képesek lennének a szabad órára járás jogával élni, és nem visszaélni? Nehéz kérdések, amelyekre azonban egyszerű és egyértelmű választ adott a Huhogás '99-ben: Az 1999/2000-es tanév kilencedikeseinek készült *Ilyenek vagyunk*-ban megjelentekkel ellentétben eltörölték a szabad órára járást az új évfolyam számára. Most már csak az a kérdés, volt-e értelme a változtatásnak. Az eddigi tanulmányi eredmények a kilencedik évfolyamban azt mutatják, hogy igen. Azonban itt nem csak erről van szó. Ezzel a változtatással nem csupán szerződészegés történt, hanem a Politechnikum arculata is nagyban változhat. Ám ezek az érvek ma már nem érnek semmit. Ugyanis az Iskolabíróság a BalhéSOK(K) és az

Intenzív osztály által készített beadványt elutasította. A beadványban kérték az ügy jogorvoslását, egyoldalú szerződésszegésre hivatkozva, valamint arra, hogy a diákok és a szülők a változtatásról csak szeptember elején értesültek. A bíróság azonban „ráutaló magatartással való elfogadásra” hivatkozva, mivel szerinte hat és fél hónapig egy iskolapolgár sem fejezte ki érdemlegesen sérelmét, nem terjesztette tárgyalásra az ügyet. Inkább azt ajánlotta, hogy a Huhogásnál próbálkozzanak a sérelem orvoslásával.

Ekkor a kilencedikesek utolsó elkeseredésükben egynapos sztrájkot akartak tartani, de egy meg nem fogalmazott, azonban pozitív változtatással kecsgetető ígérettel ezt a sztrájkot egyórás figyelmeztető sztrájkra sikerült leszo-ritani. Az ígéretet tett követte, és a június 1-jei Huhogáson beteresztésre került az a javaslat, melyet meg is szavaztak aznap este a tanárok, és melybe másnap reggel – bár vegyes érzelmek mellett – beletörődtek az érintett diákok. A határozat pedig nem volt más, mint hogy a jövő év elejétől minden negyedben minden tantárgyból két-két óráról szabadon hiányozhat bármely tizedikes iskolapolgár. Ez a változás azonban szerintem egyáltalán nem olyan ked-

vező, mint amelyennek látszik. Egy ilyen döntés után már az sem tiltakozhat joggal, aki szeretne. Ezzel a változtatással a népmesei „hoztam is, meg nem is” szindróma lép fel.

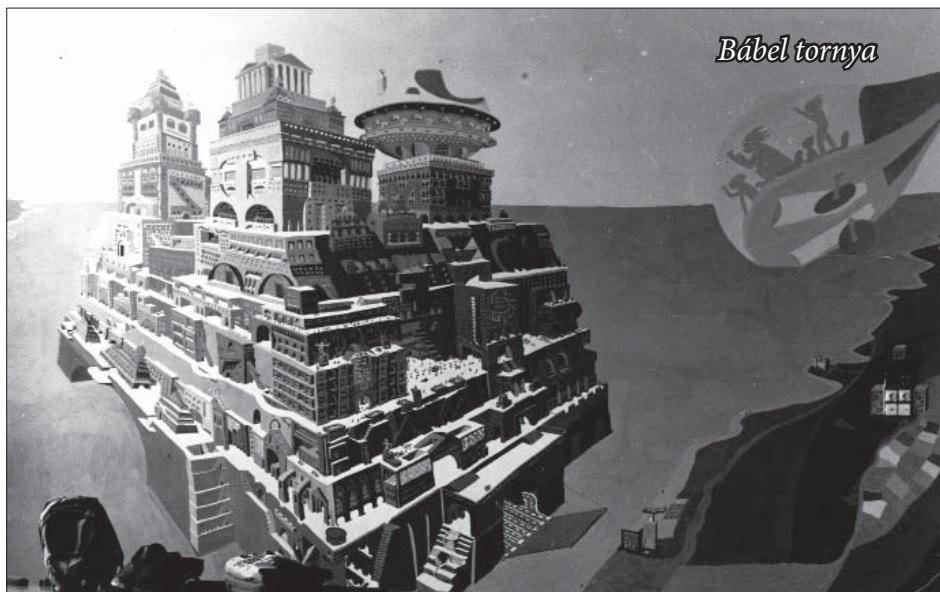
Egy héttel a Huhogás döntése után úgy látszik, mindenki beletörődött a határozatba. Mindenki fáradtan várja a nyári szünetet, vagy idegeskedik az év végi jegye miatt. Ahogy lélektanilag jól megalapozottan szeptember elején közölték a szabad órára járás eltörlését, mikor még a golyák azt sem tudták, hogy hol a végé az iskolában, úgy a tanítás végén hoznak új döntést, melyet persze senkinek sincs kedve, ideje ellenezni. Nem tételezem fel a szándékos-ságot, de ezek az időpontok nem túl szerencsések egy kezdő osztály számára. (...)

Ami volt, az még van is (a szabad órára járás), és ezt mindig irigyelni fogjuk a felsőbb évfolyamoktól. Viszont pár év múlva már senki sem fogja hiányolni, mivel (ahogy Örkény *Tótékjában* olvasható) amit az emberek nem tudnak, az nincs.

2000. június 8.

Sárközi Zsolt - BalhéSOK(K)

IX. évfolyam 10. szám, 2000. június 13.

Jubileumi háziverseny

Minden iskolaújságban fellelhető egy irodalmi kérdéssor, amelynek (helyes) megválaszolóí jelest kapnak művészetismeretből. Ezúttal a húszéves Poligráffal kapcsolatosak a feladatok. A megfejtésben segít az iskola honlapján (www.poli.hu) található Poligráf-archívum. Tessék kutakodni! Beadási határidő: 2011. május 31. A megoldásokat a felelős/tördelő szerkesztő címére lehet elküldeni.

1. Milyen néven jelent meg először a Politechnikum iskolaújsága?
2. Melyik év hányadik számában kapta meg az iskolaújság a Poligráf nevet?
3. Ki volt a Poligráf első felelős kiadója?
4. Ki volt a Poligráf első szerkesztője?
5. Mióta szerkeszti Jakab Judit a Poligráfot?
6. Hány oldalas volt a leghosszabb Poligráf? Melyik évben jelent ez meg?
7. Mikor jelent meg a legrövidebb különszám, a „rendkívüli kiadás”?
8. Hogy nevezték a Poligráf „természetes mellékletét”, amit a természetismeret-tanárók gondoztak?
9. Az első évfolyam 4. száma hány példányban jelent meg?
10. Melyik évben kezdte meg munkáját a C.É.G.?
11. Mikor volt először színes a Poligráf-címlap?
12. Melyik évben jelent meg először a Poligráf TMT-melléklettel (azaz mikor volt az első Téli/Tavaszi Művészeti Találkozó)?
13. 1999 januárjában egy sajátos versbemutatót olvashattunk a Poligráf hasábjain. Ki mesélt kedves verséről? Melyik műről volt szó? Milyen műfajt választott a szerző a költemény ismertetésére?
14. Melyik számban jelent meg először a „Poli-baba” a címlapon a Poligráf O betűjében?
15. Szász Kata a '90-es évek végén cikksorozatot jelentetett meg a Poligráf hasábjain, melyben világraszóló perekről mesél az olvasóknak. Milyen címmel látott napvilágot ez a sorozat?
16. Mikor született a „Polip – egzotikus diákcsemege”, a média fakultáció periodikája?
17. Az egyik szeptemberi szám nomád táboros mellékletet tartalmaz mmmóóóligráf címmel. Melyik évben látott ez napvilágot?
18. 2000-ben az AnZsu osztály rendszeres mellékletet indított a Poligrában. Mi volt a neve ennek a mellékletnek?
19. 2002 októberében a sportsikerek között szerepelt 14 név, 8 diáké és 6 tanaré, akik lefutották a 42195 métert. Kik vannak még mindig a Politechnikumban közülük?
20. A XII. évfolyam 3. számának cikkei milyen közös jegy tartja össze? Mi volt az apropója ennek a különszámnak?

XIX. évfolyam 1. szám, 2009. szeptember 17.

Tartalom

Szerkesztői beköszöntő.....	2	Egy/A Másik Színházról.....	18
A Poligráf keresztelője	2	Hann Péter az új iskolavezetésről ...	20
Első változtatások a munkarendben..	3	Pozsonyi Máté vizsgálzik.....	21
Horn Gábor túl az elsőn.....	4	Petíció	22
A JP és a szülők javaslatai.....	6	Újabb módosítások az értékelésben .	22
Levelek a Politechnikumból.....	8	A téglajegyőről.....	23
Molnár András kritikája.....	9	A Dühöngőről	24
Ehleiter Tamás első éve.....	10	A megajánlott jegy rendszere.....	25
Bratina Steve múltja és jövője	11	A C.É.G.	27
Németh Attila ereje.....	12	A nap rendje.....	28
A Zártosztály vádbeszéde.....	12	Gavallér Csabának sok a kevés	29
A bónuszrendszerről	13	Szirmai Marci macskájának kora ...	31
Nagy Ákos és PG szerint a fórum...	14	Hatosztályosok leszünk	32
A DACról	16	Szabad-e az órára járás	33
Pécsi Kata és a KÁOSZ.....	17	Játék.....	35

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében